

HOLY
TRINITY

Українське Православне Слово

Ukrainian Orthodox Word

Офіційне видання Української Православної Церкви в США

The Official Publication of the Ukrainian Orthodox Church of the USA

Рік LXXV Чис. V-VI, травень-червень, 2015

www.uocofusa.org

Vol. LXXV Issue V-VI, May-June, 2015

His Eminence Metropolitan ANTONY
His Grace Bishop DANIEL - Consistory President

Founded in Ukrainian
as "Українське Православне Слово" in 1950

Founded in English
as "Ukrainian Orthodox Word" in 1952

Editor-in-Chief
Fr. Ivan Synevskyy

Editorial Office:
UOW
PO Box 495
South Bound Brook, NJ 08880
Tel.: (732) 356-0090
Fax: (732) 356-5556
E-mail: fr.i.synevskyy@uocusa.net

The Ukrainian Orthodox Word
is published **bimonthly**
by the Office of Public Relations
of the Ukrainian Orthodox Church of the USA.

Subscription price:
\$30.00 per year; \$60.00 foreign countries;
\$5 per single issue; \$6.00 per back copy.
Subscriptions are renewable each January.
Midyear subscriptions are prorated.

*All articles submitted for publication,
typed no longer than two pages double spaced,
should be mailed to the UOW on a disk or e-mailed as
an attachment to the Editor-in-Chief. Photos become
the property of the UOW and are not returned.
Comments, opinions and articles are welcomed but
must include the author's full name and address.
Articles are published at the discretion of the Editorial
Staff, which reserves the right to edit, and may not
necessarily reflect the views of the Editorial Board
and/or the UOC of USA.*

*The deadline for each issue is the 1st of the month prior
to the publication date.*

POSTMASTER please send address changes to:
Ukrainian Orthodox Word
PO Box 495
South Bound Brook, NJ 08880

Квіти і плоди

Світле Христове Воскресіння з мертвих приносить нам велику радість, надію на життя вічне, перемогу над злими силами. Ця радість у нас доповнюється святом Сходження Святого Духа на святих Апостолів. Силу і могутність Святого Духа можна бачити зразу у діях Апостолів коли вони почали розмовляти різними мовами для всіх іудеїв, що були «з усякого народу під небом». (Діян. 2:5)

Благодать Святого Духа діяла через святих апостолів укріплюючи святу Церкву Христову. Воскреслий Ісус Христос коли возносився на небо сказав: «Ви приймете силу, коли зійде на вас Дух Святий; і будете Мені свідками в Іерусалимі та по всій Іудеї і Самарії та аж до краю землі». Святи Апостоли почали проповідувати по всій землі хрестячи вірних водою і Духом Святим.

У наш час ми продовжуємо хрестити наших дітей та рідних і тим самим збагачуємо і наповнюємо Церкву Христову все новими вірними християнами котрі у свою чергу будуть продовжувати цю місіонерську роботу.

Вже починаючи від Пасхи Христової до самої осені ми помічаємо зростання кількості вінчання та хрещення. Це свого роду весна та літо церковне: вінчанням – цвіте Церква, а хрещенням – насичується Церква. Під час цих Святих Таїнств, хрещення та вінчання, сам Бог торкається і благословляє Святим Духом тих, котрі приймають ці таїнства. Тому наша з вами задача оберігати цю чистоту благодаті. Коли охрещені, то постійно вчитися Божих Заповідей та Слова Божого, а коли одружені – тримати обіцянку перед Богом, переносячи всі проблеми разом і у чистоті шлюбу перебувати до кінця життя та навчати дітей прославляти Бога за всі Його до нас добродійства.

У Символі Віри ми стверджуємо: «Визнаю одне хрещення на відпущення гріхів.» Отже ми повинні дорожити цим «одним хрещенням» бо воно не повторюється. Під час Таїнства Хрещення священник промовляє: «Печать Святого Духа». Це означає, що Святий Дух оновляє людину і ставить її на дорогу спасіння. Так як і в Старому Заповіті Бог водив своїх людей через пророка Мойсея, так тут сам Дух Святий провадить нас по цій світській пустелі. Були там випадки коли деякі із тих ізраїльтян не могли дочекатися Богом даної землі, і вони просто відверталися від Бога та поклонялися ідолам, або не робили чого вимагалось від них за що були покарані. Ми ж повинні бути обережними не повторюючи тих самих помилок.

Ісус Христос відповідаючи на запитання фарисеїв про розвід подружжя сказав: «що Бог поєднав, того людина хай не розлучає.»

The young person's guide to getting more involved in your parish

When I moved to Chicago, joining a parish community was a top priority. After a bit of church hopping I finally settled on a parish with lots of young people and services in English.

My involvement with parish life started even before I set foot in the church; I saw via the website that they sent volunteers to a soup kitchen, and I emailed the priest to ask if I could help out. Eventually I joined the church, and I gradually I started volunteering for other things. I became a greeter (which helped me quickly figure out who was who in the parish), I learned to bake prosfora, and I joined the temple-cleaning rotation (which at my parish just about everyone is on).

In "Your Own Personal Jesus", Fr. Andrew Damick says:

If there is a weakness that the Orthodox have, it is not that we do not believe in the Church. Yes, we believe in the Church. Our weakness is that so many of us do not own this faith for ourselves. When you really own something and take personal responsibility for it, it takes over your life. It defines everything you are, everything you do. Everything gets rearranged around it.

Of course the purpose of church is to provide sacraments for its members, so please do show up and participate! Churches also provide opportunities for fellowship, function as a charitable organization, and can be repositories for ethnic traditions and memories.

You can start having a sense of ownership in your parish by coming regularly to services and participating in activities and events. Getting more involved in your parish is a great way to volunteer your time and talents and to get to know the people in your community better. Personally, getting involved in my parish helped give me a sense of community, built friendships, and gave me a "spiritual home" when I moved to a city where I had few contacts.

Taking ownership of my participation in parish life meant that I felt more comfortable at my new parish more

quickly than if I had just sat in the sidelines, waiting for community to happen to me. (Let's face it, coffee hour is often an exercise in awkwardness, rather than a great place to make new friends.)

Here are some ways to contribute to your parish:

- Show up for more services than you normally do. Come on time.
- Help decorate the temple for feasts
- Sing in the choir
- Be a greeter
- Bake prosfora or run a prosfora-baking workshop
- Coordinate social outings
- Participate in or coordinate a volunteer activity
- Serve on parish council
- Tithe
- Help with your parish's festival
- Be a Sunday school teacher
- Put on a fundraiser for a project
- Bring food to be distributed to the homeless
- Help clean the temple
- Host coffee hour
- Invite a friend to church
- Set up and manage ministries in areas there are gaps (cleaning/prosfora rotations, making meals for new moms or sick parishioners, etc.)
- Be trained and serve as a altar server, reader, or sacristan.

Caveats:

Burnout. It has happened to me. When I start to feel cranky and resentful about a certain ministry I'm involved in, I take a break.

Don't be a Martha. If I'm worrying about whether the soup will be hot enough to serve at coffee hour instead of focusing on the liturgy, I'm missing the point of being active in a parish.

Recently, after a discussion about a major decision regarding our parish, a wonderful gentleman who does many things behind the scenes said that he considers himself a steward, that our responsibility is not just for ourselves but also for future generations. That's what being part of and building up a community is about. It's something you do not just for yourself, but also contributing to what will be there in 5, 10, 50 years down the road. In Orthodoxy, we take the long view. Let's give of ourselves so that others may also benefit.

by Anna on <http://blogs.ancientfaith.com>

Marriage and Parenting in the Domestic Church

*You, therefore, must be perfect,
as your heavenly Father is perfect (Matthew 5:48).*

Some who are called to salvation through the vocation of marriage may consider it inferior to the monastic life. In part this attitude is shaped by descriptions that compare the monastic vocation to angelic life, particularly the abstinence from sexual relations. "Moreover the renunciation of the monk... includes not only these but in accordance with the strictest teaching of Jesus all sexual relations or emotion arising therefrom." The monastic idea of chastity is a life like that of the angels" (<http://www.newadvent.org/cathen/10459a.htm>).

Focus: Departure from "the world" Married or Monastic?

Marriage was considered to be a secondary vocation by spiritual writers of both East and West following St. Paul's instruction to the Corinthians, "So that he who marries his betrothed does well; and he who refrains from marriage will do better" (1 Cor 7:38).

The description arises from the central focus of monastic life: the voluntary renunciation of "worldly" preoccupations. Before St. John Chrysostom matured into the great pastor he became, he too recommended monastic over married life. He wrote to his friend Theodore who was contemplating leaving monasticism, "...it is no longer possible for thee to observe the right conditions of marriage. For if he who has been attached to a heavenly bridegroom deserts him..." (<http://www.ccel.org/ccel/schaff/npnf109.v.iv.html>).

*Focus: Perfection in Christ:
In Harmony with His Teachings in the World*

Later on, however, St. John's attitude changed. After more experience and greater contact with godly people, especially the holy widow Olympias, we see a new recognition in St. John's writings that marriage is also an esteemed path to salvation.

In a letter to Olympias about the raising of children St. John wrote: "Bring him up in the chastening and admonition of the Lord. Never deem it an unnecessary thing that he should be a diligent hearer of the divine Scriptures. For there the first thing he hears will be this, 'Honor thy father and thy mother;' so that this makes for thee. Never say, this is the business of monks. Am I making a monk of him? No. There is no need he should become a monk" (i) (<http://www.ccel.org/ccel/schaff/npnf109.xvii.vii.html>)

The Golden-Mouthed saint understood why Olympias was able to lead a holy life in Christ, while in the world. He wrote, "But you know how to dwell in great and populous cities as if they were uninhabited, spending the whole of your time in quietness and rest, and treading worldly ambitions under foot...the perfect training which renders you insensible to any terror at the hands of any one, the power of standing on a rock in the midst of mighty billows of tribulation, and sailing in a calm with a favorable breeze when the sea is raging around you."

Standing up to the afflictions and tribulations of the world produces virtue. St. John continued, "For such is the nature of affliction—when it lays hold of a brave and noble soul, this is what it is wont to effect. And as the fire makes the piece of gold, when it is applied to it, of better proof: so also affliction when it visits golden characters renders them purer and more proven. Wherefore also Paul said 'affliction worketh patience, and patience probation... More than that, we rejoice in our sufferings, knowing that suffering produces endurance, and endurance produces character, and character produces hope...' (Rm 5:3-4, <http://www.ccel.org/ccel/schaff/npnf109.xvii.vii.html>).

Perfection: Harmony with Christ Continued

Clearly St. John came to the point of view that whether a person is married or a monastic, both paths can lead to holiness. He wrote, "I shall therefore quote you examples from the saints of the ancient times. How

many, who had wives to keep and children to bring up, were inferior in no respect...But would you know why it was? It was for his hospitality, for his contempt of riches, for his chastened conduct. For what, tell me, is the duty of a philosopher [one committed to Christ]? Is it not to despise both riches and glory? Is it not to be above both envy and every other passion?"

He also warned all his readers, "Do not imagine that the monk alone stands in need of these lessons from Scripture. Of all others, the children just about to enter into the world specially need them" (<http://www.ccel.org/ccel/schaff/npnf109.xvii.vii.html>).

A practical example

Would St. John feel at home in our world 1700 years later? Most likely he would – and this does not speak well of us. It does, however, make his teachings all the more relevant. In his letter to Olympias, St. John spoke of the "court," by which he meant the ruling courts of Emperors and Empresses and their legates. We could replace the reference today with government leaders such as legislators or judges, or even business and cultural leaders. Most important, we can still apply the moral imperatives to the relationships we have with others. St. John wrote,

Thus the more distinguished he is in the present life, so much the more he stands in need of this education. If he passes his life in courts, there are many Heathens, and philosophers, and persons puffed up with the glory of this life. It is like a place full of dropsical people. Such in some sort is the court. All are, as it were, puffed up, and in a state of inflammation.

There is then every need of much discipline of this sort to those that are to mix in the present world, because such an one has a stronger temptation to sin than the other. And if you have a mind to understand it, he will further be a more useful person even in the world itself. For all will have a reverence for him from these words, when they see him in the fire without being burnt, and not desirous of power. But power he will then obtain, when he least desires it, and will be a still higher object of respect to the king; for it is not possible that such a character should be hid.

Amongst a number of healthy persons, indeed, a healthy man will not be noticed; but when there is one healthy man amongst a number of sick, the report will quickly spread and reach the king's ears, and he will make him ruler over many nations. Knowing then these things, "bring up your children in the chastening and admonition of the Lord."

Desert in the City

St. John gives us a monastic ethos while living in the world – a desert in the city so to speak. It's a model we see practiced elsewhere. St. Paul, for example, was directed to venture into cities, "(R)ise and enter the city and you will be told what you are to do" (Acts 9:6). In fact, in early

Christianity, the first Churches were home churches, and although not properly a "Eucharistic assembly" (Zizioulas, 2001), it certainly is the center of sanctification of a man and woman in blessed married and their children.

A prayer that is read for the couple during the wedding service affirms the inherent importance and dignity of Christian parenting. "Unite them in one mind and one flesh, and grant unto them fair children for education in the faith and fear ..." the prayer reads. This prayer reveals that the vocation of marriage and parenthood must be Christ-centered and thus marriage and parenting is God-ordained (Morelli, 2005, 2008a,b).

Marriage and The Domestic Church: A Ladder of Divine Ascent in the World

If the writings of St. John Chrysostom reveal that the ethos of the married and monastic vocations are similar in that both offer opportunities for sanctification, we can look to monasticism for guidelines on how to apply personal discipline in the world. St. John Climacus' "The Ladder of Divine Ascent" is considered one of the classics of Orthodox spiritual teaching. Unknown to many however, is that St. John was asked by married couples how they could apply his teachings if they were not monks. He responded,

Some people living carelessly in the world put a question to me: "How can we who are married and living amid public cares aspire to the monastic life?" I answered: "Do whatever good you may. Speak evil of no one. Rob no one. Tell no lie. Despise no one and carry no hate. Do not separate yourself from the church assemblies. Show compassion to the needy. Do not cause scandal to anyone. Stay away from the bed of another, and be satisfied with what your own wives can provide you. If you do all this you will not be far from the kingdom of heaven.

In the introduction to the book Metropolitan Kallistos pointed out that people do not necessarily ascend the steps in order. The ladder is not to be taken literally; but sets "a standard and model for the whole Church." In our case, we can see the book as a guide to living a Godly life in the domestic churches – the families who live in the world.

The Five Elements of Godliness Love

St. John Climacus ("Of the Ladder") structured his instruction as a ladder that he called the "divine ascent." They are steps that, if practiced, can lead us to God. The pinnacle of the ascent is love. Love is what fills life with meaning because, as the Holy Scriptures teach us, "God is love" (1 John 4:8). When we strive for love, we strive for God, and we become aware of how God "fills all in all"

St. John used the image of a ray of light to describe God. The ray (God) makes all things, light: mercy encircling the ray, and a disk that represents love's unceasingness which appears as a "single radiance and a single splendor." In a sense we emulate or replicate this divine

activity “insofar as is humanly possible.” We are not God, but the creation is such that even human actions find some congruence with the divine activity of God. One example is child bearing. A man and woman joined in blessed marriage become “one flesh” out of which a new person is created (Morelli 2008 a,b).

This example of creative love continues after the birth of the child. The parents are commissioned to bring the child into “Godliness” as the prayers of the marriage service exhort. This should also extend from the family – the domestic church – to all people to whom they come in contact, thereby fulfilling the commandment of Christ that we should love our neighbor as ourselves. This is accomplished through kenosis (self-sacrifice, emptying oneself) for the good and welfare of others.

Prayer

Another primary element is prayer. “Prayer is by nature a dialog and a union of man with God...Its effect is to hold the whole world together.” Our Lord and Savior Jesus Christ taught us to pray. He told his disciples, “Our Father, who art in heaven...” Jesus also told his disciples that, “Whatever you ask in my name, I will do it, that the Father may be glorified in the Son” (John 14:13).

Prayer is a critical block in the foundation of the domestic church. Reflect on the words of Christ: Every one then who hears these words of mine and does them will be like a wise man who built his house upon the rock” (Matthew 7:24). Prayer holds a family together. Prayer unifies people with God.

A daily cycle of prayers can be performed including morning prayer, mealtime prayers, evening prayer, reading of the epistle and gospel of the day, as well as spiritual reading. Of course, all these practices are the “overflow” of sharing in the Eucharistic banquet on Sunday and Feast Days of the local parish. They have their origin to early Christian practice, “...they devoted themselves to the breaking of bread...and they sold their possessions and goods and distributed them to all, as any had need” (Acts 2: 42,45).

Work

Work too is an indispensable to creating the domestic church. We at least know about two works of the Holy Trinity. One is the active relationship of love that the three Persons of the Holy Trinity have among themselves. Another is the individual work of each Person of the Trinity – what we call in theological terms the Divine Economy.

For example, the Father creates and upholds the creation. The work of the Son is to mediate the Father to the believer, and the believer to the Father – a work accomplished through His divine incarnation. He reveals the Father during his sojourn on earth where he worked as a carpenter in Nazareth (c.f. Matthew 13:55), preaching in the synagogues and countryside (c.f. Luke 4: 14-15), and finally through his passion, crucifixion, and resurrection.

The work of the Holy Spirit is to rest on the Son, “For in Him all the fullness of God was pleased to dwell...” (Colossians 1: 19).

The domestic church also must be engaged in work. The work of running a household – the cooking, cleaning, study, employment, etc. – must in some measure emulate the work of the Holy Trinity, which means it must be done in love. But love flows forth only where God is, and one must pray to come into the presence of God.

Here too St. John offered invaluable practical counsel, “Pray in all simplicity. The publican and the prodigal son were reconciled to God by a single utterance...heartfelt thanksgiving should have first place in our book of prayer.”

Silence

Silence is considered a jewel of the spiritual life but one difficult to achieve in the domestic church often because of the press of schedules and responsibilities. Nevertheless silence must be cultivated. St. John taught that, “The lover of silence draws close to God. He talks to him in secret and God enlightens him.”

The good saint links lack of silence to vainglory and passing judgment on others. We measure people and events from our own prideful viewpoint instead of listening to God who told us: “Judge not, that you be not judged. For with the judgment you pronounce you will be judged, and the measure you give will be the measure you get” (Matthew 7: 1-2). By holding our tongues, we can listen to what God tells us. So how do we achieve silence in our world of sensory overload and the unrelenting demands on our time? When I counsel families I frequently tell them they must start making recreation a priority. They often respond with a quizzical stare. Not until I explain what recreation is for do they begin to comprehend why recreation is necessary.

Look at the word, I tell them. The term “recreation” means to “re-create” — to make new. Parents in particular must renew their relationship in order for the family to be healthy. Think of the flight attendant when she gives the safety instructions to the passengers. “Parents traveling with young children should put on their masks before putting on their child’s.” Why? Because if the parent is not healthy, the child cannot be cared for. We all need re-creation. We all need time out from the outer and inner distractions. I instruct family members to “set time each day to be in silence. Say a simple prayer, become aware of the presence of God, and let go of even this and stare off as if focusing on nothing around you.” These practices are favored by monastics and others schooled in the discipline of silence. I have discovered that these simple instructions are sufficient for the blessed members of the domestic church in today’s society.

St Isaac the Syrian wrote, “ ... there is no end to wisdom’s journey. Wisdom ascends even till this: until she unites with God him who follows after her. And this is the sight that the insights of wisdom have no limit: that wisdom is God himself.” (Alfeyev, 2000) St. Peter taught,

“Let not yours be the outward adorning ... but let it be the hidden person of the heart with the imperishable jewel of a gentle and quiet spirit, which in God’s sight is very precious” (1 Peter 3:3-4).

Hospitality

At first it might seem strange to consider hospitality a step in the Divine Ascent. Remember however, the example of Abraham. Genesis recounts the visit of the Lord to Abraham and the hospitality accorded to the visitors: “And the Lord appeared to him by the oaks of Mamre, as he sat at the door of his tent in the heat of the day. He lifted up his eyes and looked, and behold, three men stood in front of him. When he saw them, he ran from the tent door to meet them, and bowed himself to the earth, and said, “My lord, if I have found favor in your sight, do not pass by your servant” (Genesis 18: 1—33). In Orthodox iconography this is depicted as the “Hospitality of Abraham.”

This sharing comes from the sharing that God shows us. God shared his only begotten Son with us, “Christ Jesus, who, though he was in the form of God, did not count equality with God a thing to be grasped, but emptied himself, taking the form of a servant, being born in the likeness of men” (Philippians 2: 5-7). Is it surprising then St. Paul would instructed us to, “Welcome one another, therefore, as Christ has welcomed you, for the glory of God” (Romans 15:7).

St. John of the Ladder affirmed the directive “When people visit you, offer them what they need for body and spirit. If they happen to be wiser than we are, then let our own silence reveal our wisdom.” St. Paul told the Ephesians be hospitable “...with all lowliness and meekness, with patience, forbearing one another in love, eager to maintain the unity of the Spirit in the bond of peace” (Ephesians 4: 2-3).

In this spirit St. John reminded his readers that when serving others be sure to avoid self-centeredness as “vainglory induces pride.” With this in mind we — the little church in the home — can exercise hospitality, giving to others motivated by the love of Christ. Family members can keep in mind St. Paul’s words, “What have you that you did not receive? If then you received it, why do you boast as if it were not a gift” (1 Corinthians 4:7)?

In hospitality, let not the poor be forgotten. Our Lord told us: “But when you give a feast, invite the poor, the maimed, the lame, the blind, and you will be blessed, because they cannot repay you” (Luke 14: 13-14). How we can accomplish this can be the subject of a family spiritual discussion and project.

For example, several years ago during Thanksgiving season I was completing a family counseling session and asked, “How are you going to spend Thanksgiving? With other members of your family?” “Oh no”, they answered. “We go to our local soup kitchen and cook and serve the homeless.”

Here in San Diego, I know of families that show the same hospitality serving the Project Mexico mission that

helps the poorest of the poor. Such is the hospitality of God. “He who receives you receives me, and he who receives me receives him who sent me” (Matthew 10: 40).

God the Source of Marital Grace

In its Divine Ascent all the members of the domestic church can meditate on the words of Isaiah the Prophet: “I am the Lord your God, who teaches you to profit, who leads you in the way you should go” (Isaiah 48:17). The family has to be the source of “newness of life” in Christ, and not conformed to the world. Once again the teaching of St. Paul, “Do not be conformed to this world but be transformed by the renewal of your mind, that you may prove what is the will of God, what is good and acceptable and perfect” (Romans 12:12).

This commitment to have an Orthodox Christian household is enlivened by the grace of baptism. As we joyfully sing in the Paschal Season: “For as many of you as were baptized into Christ have put on Christ” (Gal 3: 27). As is read in the epistle of the Orthodox Marriage Service: “For this reason a man shall leave his father and mother and be joined to his wife, and the two shall become one flesh. This mystery is a profound one, and I am saying that it refers to Christ and the church”. (Eph 5: 31-32). A blessed marriage is also enlivened by a special grace prayed for in the marital service: that “Thou [God] be present here [in the marriage] with Thine invisible protection.”

The Parish Church:

The Channel of Sanctification, the Ladder to Salvation

The family as the domestic church cannot foreclose on its obligation to be Christ-centered. Parents cannot assign their obligation to others, be it the parish priest, teachers, or youth workers. Christ must be present in the home from marriage, conception, birth, growth, until all fall sleep unto the Lord in the hope of eternal salvation.

Furthermore, the family cannot be Christ-centered unless it is also actively connected to the local parish community. Christ meets us in the Church. He feeds us with His heavenly and immortal Mysteries so that our paths may be straight, our lives guarded, and our steps firm[ii] in all we do especially in the domestic church.

Father, I desire that they also, whom thou hast given me, may be with me where I am, to behold my glory which thou hast given me in thy love for me before the foundation of the world (John 17: 24).

by Fr. George Morelli.

V. Rev. Fr. George Morelli Ph.D. is a licensed Clinical Psychologist and Marriage and Family Therapist.

NOTES

[i] All quotes from St. John Chrysostom writings were downloaded from: <http://www.ccel.org/ccel/schaff/npnf109.v.iv.html>.

[ii] Adapted from the Prayer of Thanksgiving from the Divine Liturgy of St. John Chrysostom.

Православне вчення про статеву мораль

*Руки Твої створили мене й збудували мене
(Пс. 119, 73)*

Початок III тисячоліття на тлі економічних, політичних, соціальних змін, обумовлених глобалізаційними процесами, ознаменувався низкою гострих криз, найголовнішою з яких, безумовно, є криза моралі в суспільстві, найперше - у сімейному житті. Таким чином, похитнулася найголовніша підвалина суспільства. Однак набагато страшнішим є те, що це поставило під загрозу і саме існування роду людського.

Сучасна сім'я: зміна пріоритетів

Сексуальна революція та феміністичний рух призвели до зміни гендерних стереотипів у поведінці чоловіка й жінки, що, у свою чергу, спричинило те, що чоловік у сучасній сім'ї перестає бути її головою, і ця роль переходить до жінки; порушився укорінений у самій природі людини баланс у ролі чоловіка і жінки у родині. Сьогодні вони обоє зацікавлені в реалізації свого професійного потенціалу та несуть фінансову відповідальність за сім'ю, а це не дає заміжній жінці повністю присвятити себе родині. Необхідно взяти до уваги зростаюче нехтування християнськими моральними цінностями у суспільстві та нав'язування ідей матеріалістичного і псевдонаукового світогляду, які подаються як досягнення демократії. Такий світогляд активно впроваджується в суспільну свідомість засобами масової інформації та загальноосвітніми закладами, що призвело до різкого збільшення розлучень і демографічної кризи. Усе це впливає на психологічний стан сім'ї: як у стосунках між подружжям, так і між батьками та дітьми. Сьогодні ми маємо покоління молодих людей, вихованих в умовах глибинних духовно-моральних травм батьків і сімейних конфліктів, з перевернутим сприйняттям сім'ї та ролі в ній кожного з подружжя.

Водночас спостерігається навернення великої частини суспільства до традиційної християнської моралі у родинному житті. Нашим завданням є допомога якомога більшій кількості людей у справі відновлення чистоти сімейних стосунків і виховання молодого покоління на основі Божих заповідей і вчення Святої Церкви. Вирішення цього важливого завдання відкриває широке поле для спільної діяльності державних, соціальних, громадських та церковних інституцій, адже, прямо чи опосередковано, кожен із нас є відповідальним за збереження нашої цивілізації.

«Створю йому поміч, подібну до нього»

Православна Церква має багатий досвід створення благочестивої сім'ї та виховання дітей, який заснований на засадах Священного Писання, агіографічних свідоцтвах і творах святих отців. Цей досвід також знайшов відображення в «Основах соціальної концепції Української Православної Церкви».

Священне Писання вчить нас, що сім'я є Богом встановленою формою існування людини і отримала благословення від Господа одночасно із створенням людини. «І сказав Господь Бог: „Не добре, щоб бути чоловіку самотнім. Створю йому поміч, подібну до нього» (Бут. 2, 18). „І Бог на Свій образ людину створив, на образ Божий Він її створив, як чоловіка та жінку створив їх. І поблагословив їх Бог, і сказав Бог до них: „Плодіться й розмножуйтеся, і наповняйте землю...».

Так була створена перша сім'я. І одночасно Адам і Єва, а через них і кожна людина, отримали завдання від Творця - «наповняйте землю». Природне призначення людини - зберігати життя на землі, а подружжя в його ідеальній суті є здійсненням цього надзвичайного призначення людини. Свята Церква благословляє чоловіка і жінку в подружжя і, тим самим, ще раз нагадує про природне покликання людини.

Втіха у дітях

Ми не можемо уявити, яким чином людина, безгрішна в раю, мала б, за Божим планом, наповнювати землю. Бо через гріх прабабків цей план був порушений. І тому особливою милістю до вигнаних з раю людей, особливо великим щастям, що його подарував Господь, була можливість народжувати

дітей і поповнювати людський рід. «Народження дітей стало величезною втіхою для людей, коли вони стали смертними. Тому милостивий Господь, щоб... пом'якшити суворість покарання, - пише святий Іоанн Златоуст, - і забрати у смерті страшний вигляд, подарував народження дітей, виявляючи в ньому... образ воскресіння» (свят. Іоанн Златоуст. Твори, 1895, т. 1).

Проте, на думку святого Іоанна Златоуста, народження дітей є не єдиним призначенням шлюбу. Він вбачав у ньому узаконений Богом спосіб підтримки моральності: «Шлюб дано для народження дітей, а ще більше для погашення природного вогню». Тут святий наслідує святого апостола Павла, який говорить, що задля запобігання блуду «дружина не володіє тілом своїм, але чоловік; так же само й чоловік не володіє тілом своїм, але дружина. Не вхилийтесь одне від одного, хіба що дочасно за згодою, щоб бути в пості та молитві, та й сходяться знову до купи, щоб вас сатана не спокушував вашим нестриманням» (1 Кор. 7, 4-5). Аналізуючи це послання ап. Павла, святий Іоанн вказує, що ще одним призначенням шлюбу є задоволення потреби плотського єднання, яка закладена Богом у природу людини. При виключному значенні у християнському шлюбі моральної чистоти статевої потяги людської природи не вважаються гріховними, але за умови, що ці потяги матимуть вияв у бажанні народження дітей і втілюють цнотливу любов, повну спільність, «одностайність душ і тілес» подружжя. Слова з псалма: «Отож, я в беззаконні народжений, і в гріху зачала мене мати моя» (Пс. 51, 7) вказують лише на гріховність людської природи взагалі. Засудження, за вченням Церкви, «заслугує перетворення цих чистих і гідних відносин і самого людського тіла у предмет принизливої експлуатації і торгівлі, призначений для отримання егоїстичного, безособистісного, безлюбного та спотвореного задоволення», - виголошується в Основах соціальної концепції Української Православної Церкви (X, 6).

За вченням святого Григорія Богослова, «Шлюб у християнстві добрий тоді, коли він об'єднується з бажанням залишити після себе дітей, бо таким чином наповнюється Церква Христова, збільшується кількість тих, хто догоджає Богові. Але коли він має основою лише прагнення задовольнити плотську похоть, то розпалює грубу і ненаситну плоть, обкладає її терням і робиться ніби шляхом до гріха».

Благословляючи подружжя, Церква дає певні настанови моральності й чистоти у відносинах. Церковно-канонічними правилами встановлено утримуватися від подружніх відносин у великі свята і неділі (починаючи з вечора під ці дні), тому що духовна жертва в ці дні приноситься Господу. Всі багатоденні пости - Великий, Різдвяний,

Успенський і Петрів - це блаженний для благочестивого подружжя період, коли вони, за взаємною згодою і за заповідями церковними, не мають тілесної близькості, перебувають у чистоті, і, більше того, присвячують свій час посту і молитві.

Найвища мета шлюбу

Нелише задоволення природного потягу плоті та народження дітей є метою шлюбу у людини, що створена «за образом і подобою самого Бога» (Бут. 1, 26). У шлюбі є ще третя, найвища мета. В. Соловйов розрізняє три складових взаємовідносин у

шлюбі:

1) Фізичний потяг, обумовлений природою організму;

2) Процес зачаття і народження дітей, який визначає доцільність потягу.

Ці дві складові є спільними у людей із тваринами. А от третьої у тварин немає. Це - взаємна ідеалізація закоханих, що створює екзальтацію душевного почуття - пафос любові.

В. Соловйов пише, що чоловік бачить в обраній ним жінці «своє природне доповнення, своє матеріальне інше - бачить тут не так, як сторонній спостерігач, ...а прозирає в її істинне єство або ідею, і те, чим від початку призначена бути, чим споконвіку бачив Бог і чим вона остаточно має стати. Тут і за матеріальною природою в її вищому індивідуальному виявленні - жінці - визнається безумовне значення, і вона стверджується як моральна особа, як самоціль або як істота, здатна до одухотворення і «обоження». З такого визнання витікає моральний обов'язок діяти в сенсі реалізації в цій справжній жінці і її житті того, чим вона повинна бути. Цьому відповідає особливий характер найвищого любовного почуття і у жінки, яка бачить у своєму обранці справжнього рятівника, який повинен відкрити їй та здійснити сенс її життя». На особливе духовне значення шлюбу вказує і професор Троїцький у своїй праці «Християнська філософія шлюбу». У шлюбі «любов має таємничий характер. Вона є таїнством вже й тому, що ... об'єктивно об'єднує нас з Богом, який Сам і є Любов і має благодатний характер, бо Господь присутній там, де люди об'єднані взаємною любов'ю».

Отже, взаємний потяг чоловіка і жінки має на меті не тільки заснування сім'ї та народження дітей, але і взаємне духовне піднесення - відновлення в людині її початкової краси - первообразу сотворіння «за образом і подобою».

Ось чому Церква засуджує усі види блуду, перелюбу, подружньої невірності, проституцію і проповідь так званого «вільного кохання», «пробні» шлюби, які відділяють тілесну близькість від особистісної та духовної спільності, від жертвовної і

цілковитої відповідальності одне за другого, які здійснюються лише у довічній подружній вірності» (Осн. соц. конц., X, 6). Тобто у православної традиції шлюб сприймається як союз подружжя на все життя, скріплений не лише фізичною, а й духовною близькістю.

Православна Церква обстоює унікальність та принципову неможливість розірвання шлюбу, засуджуючи розлучення як гріх (хоча з цього правила є низка виключень). Вона наголошує, що головою сім'ї, за вченням св. апостола Павла, є чоловік: він повинен любити дружину, як Христос любить Свою Церкву, а та повинна коритися йому, як Церква кориться Христові (Єф. 5, 22-23; Кол. 3, 18). «В цих словах мова йде, звичайно, не про деспотизм чоловіка і закріпачення жінки, але про першість у відповідальності, турботі і любові; не слід також забувати, що всі християни закликані до взаємного «послуху одне одному у страхі Божому» (Єф. 5, 21). Тому «ні чоловік без жінки, ні жінка без чоловіка, в Господі. Бо, як жінка від чоловіка, так і чоловік через жінку; все ж - від Бога» (1 Кор. 11, 11-12)» (Основи концепц. УПЦ, X, 6).

Тільки в такій сім'ї, особистим прикладом батьків можливо досягти найпершої мети шлюбу - виховати дітей-християн, нових синів і дочок Божих. І ось на це повинні бути націлені від самого створення сім'ї молоді чоловік та жінка, які не повинні забувати про те, що вони отримали благословення стати співробітниками Бога у появі нової особистості. Вони зобов'язані розуміти свої інтимні відносини не лише як здійснення повноти фізичного життя особи, а і як участь (хоч би й потенційну) у появі нової істоти, призначеної для життя вічного. Духовне життя - найцінніше, що ми можемо дати нашим дітям у спадок.

Гріх дітовбивства

Сучасний світ намагається усунути орієнтацію на духовні цінності, відволікти молодих людей від шляху до Бога, розважити, вивести із стану молитовного єднання з Творцем, безупинно пропонуючи їм різноманітні спокуси. Людство в цілому не витримує натиску власних гріхів, духовно слабне і втрачає як тілесне, так і душевне здоров'я.

Засвоївши думку про труднощі, пов'язані з вихованням дітей, порушуючи приписи Церкви стосовно моральних принципів, чистоти і стриманості, люди, незважаючи на погібель духовну, роблять страшний гріх - вбивство дитини, яка ще не побачила світу.

У наш час законодавство щодо абортів суворе у

небагатьох країнах і змінюється лише в бік лібералізації. Головний аргумент прихильників абортів полягає в тому, що кожна жінка має право сама керувати своїм тілом і ніхто не може втручатися і вирішувати таке особисте питання. Унікальним добрим прикладом є Польща, де у 1993 році, під тиском Церкви, аборти були заборонені.

Згідно з ученням Святої Православної Церкви, у жіночому лоні із запліднення починається не тільки фізіологічне життя нової людини, а й, що важливіше, плід з моменту зачаття отримує душу. Знищуючи плід у своєму лоні, жінка, часто навіть не усвідомлюючи того, вбиває живу істоту, що створена за «образом

і подобою Божою». Згадаємо Іоанна Хрестителя: він ще в лоні матері пізнав Господа, Який теж перебував у лоні Пречистої Приснодіви Марії: «...затріпотала дитина в утробі її» (Лк. 1, 41), преподобного Сергія Радонезького, який тричі скрикнув у лоні своєї матері під час Божественної літургії. Тому церковні канони дуже суворо засуджують не лише аборти, а й навіть спроби перервати вагітність, бо вважають це гріхом дітовбивства.

«Хто навмисне загубить зачатий в утробі плід, підлягає осудженню за вбивство», - говорить святий Василій Великий. «Хто дав зілля для вилучення плоду, є вбивця», - в іншому місці вказує він.

Відомий італійський юрист Рафаель Баллестріні писав: «Найвірнішим доказом повного морального падіння народу буде те, що аборт вважатиметься приватною справою і абсолютно допустимим». Але аборти не просто свідчать про моральний розклад, падіння чи загнивання суспільства, вони є й першопрчиною цього розкладу і падіння.

Наслідки абортів досить серйозні:

- *для матері*: ймовірність смерті (від ушкодження матки, сепсису, інфаркту, тощо), втрата здатності народжувати дітей у майбутньому;

- *для дітей*: кількість мертвонароджених дітей і передчасних пологів у жінок, що зробили аборти, збільшується вдвічі; зростає число хворих дітей, із різними фізичними вадами;

- *для сім'ї*: психічне здоров'я, передусім жінки, надломлюється, моральна єдність подружжя послаблюється, жінка втрачає свою гідність, стає предметом експлуатації з боку чоловіка, сімейна гармонія порушується;

- *для підлітків*: полегшується безвідповідальна сексуальна поведінка, зростає кількість матерів-одинок;

- *для народу*: виникає серйозна демографічна проблема.

У Всесвітній Декларації прав людини (ухвалена на сесії ООН 10 грудня 1948 року) у третьому розділі сказано: «Кожна людина має право на захист з боку закону» (ЮНЕСКО, «Право бути людиною», т. 2, с. 662). Наймовірне протиріччя полягає в тому, що люди, з одного боку, активно виступають за права людини, а з іншого - порушують їх, скоюючи такий ганебний злочин, як аборт.

Переривання вагітності не може бути виключним правом вагітної жінки: суспільство має право і обов'язок втручатися і не дозволяти окремим особам убивати найбеззахисніших і невинних своїх членів, малят, які ще не народилися. Щодо випадків, коли переривання вагітності рекомендоване «за приписами лікарів» - для збереження життя матері, то тут треба застерегти батьків, і їм потрібно дуже обережно довіряти людям, бо їм властиво часто помилятися. Відомі випадки, коли всупереч порадам лікарів матері проявляли подвиг віри і благополучно народжували, врятувавши життя і своє, і дитини.

Тому Православна Церква категорично засуджує аборт, прирівнює його до вбивства, і наполягає на особистій відповідальності за нього всіх його учасників: жінки, чоловіка (у випадку його згоди на аборт) і лікаря. Ставлення до абортів сучасного християнина повинне бути однозначне: не допускати навіть думки про знищення плоду. Це страхотливо, немислимо і неприпустимо.

Святість у цноті

І все-таки чи можна регулювати народжуваність дітей, не порушуючи заповідей Божих? Сьогодні медицина пропонує засіб, заснований на природному циклічному стані організму жінки, який, на мою думку, Православна Церква не повинна заперечувати, бо він базується на звичайному статевому утриманні.

Безумству сучасного світу Свята Церква протиставляє вчення про чистоту та цноту як у дошлюбних відносинах, так і для подружжя. Це вчення оберігається правилами святих апостолів, святих отців і Вселенських та Помісних Соборів, а розкривається воно в долях святих. Бог вимагає від нас святості життя. Ця святість, найперше, полягає в цноті, а потім у виконанні і інших заповідей Божих, а при порушенні їх - у щиросердечному і смиренному покаянні. «Цнотливість», - пише преподобний Іоанн Ліствичник, - це загальна назва всіх чеснот».

Сучасна наука (професори Флінт і Фелікс Ледантек) нещодавно відкрила явище телегонії - руйнівних наслідків впливу блуду на душу і тіла людей. Воно полягає в тому, що існує не тільки певний вплив спадковості першого чоловіка на потомство від другого, але і псування спадковості на генетичному рівні. З духовної точки зору, телегонія пояснюється просто: душа впливає на тіло. Церква ж зберігає ці знання від початку. Наприклад, щоб зберегти чистоту, євреї «не мають брати собі за дружину блудницю чи

зганьблену, не мають брати і жінку, від якої відмовився чоловік її» (Левит, 21, 7). Церква ж пропонує і засоби подолання наслідків телегонії: в Таїнстві Покаяння. Але покаяння повинно бути істинним, щоб воно мало гідні плоди, тобто необхідно внутрішньо змінитися, щоб душа очистилась і переобразилась.

У боротьбі з блудною пристрастю преподобний Макарій Оптинський пропонує прості практичні поради: «Закликай молитви тих, що подвизалися в чистоті - святу мученицю Фомаїду, святого Іоанна Багатостраждального, святого Моїсея Угрина і молитви отців духовних і всіх матерів, і вважай себе гіршим за всіх. Під час боротьби усі ці заходи корисні... Менше спати, менше їсти, берегтися марнослів'я, засудження і не любити прикрашатися гарною одежею, берегти очі і вуха. Усі ці засоби є попереджувальні. Ще не допускати помислам входити в серце, а коли почнуть приходити, повставати і просити допомоги Божої».

Дівоча честь і подружня вірність - генетична основа не тільки сімейних устроїв, а і генетичної спадковості здоров'я і благополуччя сім'ї, нації і держави. Саме тому Свята Православна Церква вимагають берегти дівочу, юначу, жіночу і чоловічу моральність, укріпляти її у сім'ї і в державі.

Цнотливість є вираження не егоїстичної, а євангельської любові людини до себе, яка складається із збереження тілесної та душевної цілості, чистоти. Вона невід'ємна від любові до Бога. У Святому Письмі під цнотливістю розуміють і утримання похоті, боротьбу з гріхом, тверезість, помірність, скромність, здоровий стан розуму.

Докладаючи всіх своїх сил, «людина, як розумне Боже створіння, повинна зв'язати себе законом поміркованості», - пише святий Григорій Богослов (св. Григорій Богослов. Твори, т. 5).

«Непорочність», - пише преподобний Іоанн Ліствичник, - є засвоєння для себе безплотної природності. Непорочність є надприродне відречення від природи і на правду незвичайне змагання з безплотними тіла смертного і тлінного». Щасливі ті, хто твердо зберігає закон Господній і не піддається на спокуси нечестивих. Бо лише непорочність, тобто відчуття непричетності до гріха, дає людині право на щастя.

Отже, потрібно відходити від світу, що лежить у гріху, і йти до Церкви. Тільки вона може спасати, в ній перебуває те саме життя, якого навчали Господь і апостоли. Правда, у нас, віруючих, мало сил, і нам важко, ми одні проти всього цього великого світу, який живе за законами гріха. Але нас повинна зміцнювати благодать Божа. Тож зважатимемо ще й на те, як виховати молодих людей в чистоті, прищепити їм любов до Бога, занурити їх у ці святі й непорушні заповіді, щоб вони завжди мали на устах молитву, а в серці - страх Божий. Тоді й лише тоді наша країна вийде із демографічної кризи, підведеться з колін моральність, запанує любов і злагода.

10 помилок на шляху до шлюбу

Чому люди, які від усього серця мріють мати свою сім'ю, дітей, часто бувають нездатні побудувати стосунки? Чому, знайшовши свою «половинку», не витримують перших випробувань і розходяться? Які помилки ми найчастіше робимо, намагаючись «побудувати свою любов»?

Помилка перша: прив'язаність до батьківського дому

Дуже багато залежить від того, до чого нас готували батьки. До служіння Богу (а служіння Богу – це служіння ближньому, отже і батькам); до служіння сім'ї, якщо вам дано бути сім'янином; для служіння Батьківщині? Чи – для себе? Часто трапляється, батьки так люблять своїх дітей, що готують їх тільки для себе, і в результаті, людина, що вже стала дорослою, виявляється неспроможною покинути батьківський дім – через величезну прив'язаність до мами й тата, через егоїстичну натуру, виховану в ній надмірною опікою. Часто, навіть створивши власну родину, чоловік лишається в житті непотрібним, самотнім, тому що його передали від одної мами до іншої «мами» - мами, а не дружини! Проте, безперечно, навіть якщо вам не вдається побудувати стосунки через подібні причини, це не означає, що на родині можна поставити хрест! Людина і в 25, і в 40 років може змінюватись: наша душа динамічна, вона здатна ставати більш зрілою. Але для того, щоб чоловік міг змінитися і стати спроможним виконувати своє призначення, для нього дуже важливо з розумом поставитися до свого життя і до вибору своєї «другої половинки».

Помилка друга: пошуки «наосліп»

Перш за все, треба розуміти,

чого ми шукаємо і кого ми шукаємо. Якими якостями має володіти наша «друга половинка»? Обираючи її за принципом «Йди туди, не знаю, куди, шукай того, не знаю чого», ми йдемо небезпечним шляхом – шляхом спроб і помилок. При цьому душа спустошується, розчаровується, забруднюється, втрачає себе, і зрештою відбувається страшне: її деградація. Це можна назвати депресією, віковою кризою, чим завгодно! А причина лише одна: ми втратили самих себе. Не знаючи себе, ми не знаємо, що нам потрібно, хто має бути поруч із нами.

В одному з листів одного імператора до своєї нареченої і майбутньої дружини-принцеси, знаходимо дивовижні рядки: «Моя дружина повинна бути жіночна. Вона повинна бути духовна, і таким я старатимусь бути для неї». Яка любов була між ними! З усіма труднощами, з усіма скорботами – це була любов до останнього, до гробу, до мученицької смерті...

Тому і ми, коли шукаємо свою «половинку», маємо чітко розуміти, якими ми є самі і якими маємо стати для неї. Чого нам не вистає? Треба уважно роздивитися себе. Наприклад, я емоційна, гаряча – отже, мені потрібен чоловік розсудливий, спокійний, котрий зможе мою гарячість перетворити на розсудливість; я безмежно добра до нерозсудливості, до

марнотратства – отже, мені потрібен чоловік не скупий, але такий, що вміє економити, вести домашнє господарство; я непостійна в своїх бажаннях – отже, мені потрібен чоловік, котрий одного разу допоможе мені зрозуміти, що найголовніше моє місце і призначення – це сім'я.

Потрібно зазирнути всередину себе і приміряти на себе свою сукню, а не ту, яка на твоїй подрузі. Часто дівчата говорять: «У подруги такий хороший чоловік! У іншої – ще кращий... А от у третій – мерзотник». Не чужих чоловіків потрібно порівнювати! Треба зрозуміти, яка я як майбутня дружина, що в мені добре, а що – погано, що є моєю сильною стороною, а що – моєю неміччою, що має допомогти мені в сімейному житті, а що – заважатиме. Зазирніть всередину себе, зазирніть до криниці своєї душі, зрозумійте, над чим вам треба працювати, і шукайте людину, котра стане частково «каталізатором» змін, частково «лакмусовим папірцем», що дасть можливість проявитись вашим найкращим сторонам, частково – вашим педагогом, вашим вчителем, вихователем. До тих пір, поки цей образ не створений у вашій душі, а значить, у ваших почуттях, вашій волі, вашому розумі, ви так і будете бігати незвіданими дорогами, в незвідані краї, до незвіданого щастя. А щастя має бути відомим!

Помилка третя: неухважність до деталей

Потрібно розуміти, що сім'я – це, у тому числі, жертвність та мужність, проте мужність не в сенсі брутальності, а в сенсі відваги. Коли трапляється біда, трагедія, як ми себе поведемо? За себе злякаємось? Чи скажемо з материнською жертвністю:

заберіть у мене все, тільки нехай мої близькі будуть в благополуччі!

Чи здатен ваш обранець на такі прояви, як правило, видно відразу. Зверніть на це увагу! Ось ви тільки зустрічаєтесь, ви молоді. А запитайте у свого друга (подруги): «Твої батьки знають, з ким ти? Ти подзвонив (подзвонила) їм, попередив (попередила), коли ти прийдеш?» Як правило, всіх це найменше хвилює, хоча легковажність в такому питанні вже повинна викликати настороженість...

Ще є такий «тест»: бутерброд з ковбасою. Коли ви дуже голодні, а бутерброд один, і ковбаска на ньому одна. Як ваш друг вчинить? Розділить навпіл – добре! А ще краще, якщо скаже: «Іж ти. Я обійдусь». Або під час прогулянки ви неухважно сіли перепочити на камінь. Чи помітить він це, перелякається, скаже: «Ні, не треба сидіти на холодному камені, можна захворіти»?

Все це дрібниці, проте вже у дрібницях видно того, хто помітить: де ви сіли, чи вам не холодно, чи не болять у вас ноги, чи не болить у вас голова. Це можна помітити вже коли ви зустрічаєтесь. Поставте собі питання: той, з ким я гуляю, хто мені дарує квіти, - чи здатен він утриматись у своїх почуттях? Чи здатен дійсно поважати мої погляди, мої поняття чистоти, цнотливості – чи не є вони для нього якимось «рудиментом» з минулого століття? Це все дуже важливо. Важливо, щоб душа того, з ким я зустрінусь, була чистою, здатною саме на такі почуття – турботи, відповідальності, мужності, відмови від себе заради ближнього.

Іноді у шлюбах не буває дітей, і це дуже велике випробування. Як люди ставляться до цього? Хтось усиновив дитинку, хтось іншим шляхом вирішує цю проблему, проте головне, щоб люди несли свій хрест до кінця, і йшли по життю разом, не розбігаючись і не шукаючи на стороні можливості мати дитину. А ішли б, узявшись за руки. Я знаю такі сім'ї, знаю, який хрест вони несуть і як глибоко

люблять один одного, вони не здатні зрадити один одного. Ось це теж показник сімейного подвигу!

Помилка четверта: неправильні пріоритети у виборі супутника

Потрібно розуміти, що доброта – це не якийсь приємний «додаток», а основоположна якість, яка має бути головною у близької людини, яку ви шукаєте. Про це має замислитись кожен! Адже найголовніший критерій вибору – душа людини. Як часто в газетних оголошеннях можна прочитати: «Мій зріст, вага, колір очей – такі-то, шукаю чоловіка не нижче 180 см, не старшого 40 років». Зовнішні критерії для нас важливі! Але мені жити з людиною, а не з її зовнішністю або діловими якостями. Недарма є така приказка: «З обличчя води не пити», і з цим не жартують.

Подумайте: кого ви насправді шукаєте? Сильного? Брутального, зарослого шерстю, неголеного, з триденною щетиною, з мускулатурою? Якщо такого ми шукаємо, то й отримаємо самця. Кого ми шукаємо? Розумного? Але це не значить, що він буде люблячим. Перспективного? Але це не означає, що він буде люблячим. Кого ми шукаємо? Багатого? Але це не означає, що ми будемо кохані!

Треба шукати людину, яка вміє бути доброю. Доброта – це піклування, це увага, чуйність, це правильно підібране слово, інтонація, це вміння промовчати або, навпаки, підтакнути в найпотрібніший момент, погодитись – наприклад, коли людина розпалена, гаряча. Доброта – це і є любов: вона і сувора, і вимоглива, проте

безмежно турботлива, чуйна, безкінечно ніжна. Це – дивовижна якість, і якщо вона є, то перебиває все інше. І якщо ви будете на це звертати увагу, шукати цього, то поруч з вами буде не брутальний самець, а – людина!

Міцні шлюби укладаються розумом: подумай, з ким ти, хто з тобою, яка ти сама, чи не обдуриш очікування цієї людини? У пристрасті не побачиш, яка людина насправді: коли палають почуття, багато чого можна не розгледіти. Але, як правило, пристрасті вщухають, і тоді, ніби під збільшувальним склом, стає видно: а він зовсім не такий, як мені здавалось! Тому до вибору своєї «половинки» треба підходити розсудливо і серйозно.

Помилка п'ята: підміна ролей

Ось сім'я зародилася. Як же її зберегти? Начебто ми знайшли те, що хотіли, але раптом почалися сварки, скандали. На що ж звернути увагу?

В Святому Письмі сказано: «... Кожен із вас нехай любить свою жінку, як самого себе; а жінка нехай боїться свого чоловіка» (Еф. 5,33). А в нас йдуть сімейні суперечки і дебати, ми поводимося, як на ринзі: «Я їй як дав, вона мені дала, я їй знову як дав!». Але ж ясно написано: чоловік – голова сім'ї. Так дозвольте йому стати головою сім'ї! Ми ж стараємося все на себе звалити, а потім говоримо: «Він такий нероба, а я – мати-одиначка!»

Подумайте: чи не ви створили таку ситуацію? Сім'я – коли ми несемо всі її тяготи, коли в ній кожен на своєму місці, кожен несе свій хрест, - це дивовижний рятувальний круг. Хрест у кожного свій: дружина виконує величезну працю по створенню сім'ї, чоловік повинен сім'ю забезпечувати. У кожного – своя роль, свій обов'язок, свої тяготи.

Віруючій людині легше це зрозуміти. Але і ми, віруючі, погано молимося, рідко ходимо до храму, та й там погано молимося, а сім'я, виявляється, нас усіх спасає,

прокладає нам шлях до іншого світу – світу небесного. Віримо ми в це чи ні.

Помилка шоста: перекладання провини на іншого

Будь-який нахил сім'ї стається не одразу. Тому починати розбиратись в ситуації, що склалася, треба не з того, що дружина або чоловік стали іншими, поганими, а з того, що ж я не так зробив або зробила. Буває, людині здається, що її чоловік або дружина змінились у ставленні до неї, що більше не кохають так, як раніше. Тут ключове слово – «здається». Це дуже небезпечне слово! Коли такі підозри виникають, треба, повторюся, подивитись на себе самого. Так, життя міняє людей і, буває, в найгірший бік. Але це означає, що я дала цій зміні відбутися – адже чоловік при мені мінявся, при мені ставав іншим! Мене це влаштовувало, мені це було потрібно... Можливо, в якийсь момент він своєю совістю поступився завдяки моему мовчанню, моему попущенню. Хіба не так? Людина не просто так змінюється, завжди є мотив змін. І ми часто підштовхуємо супутника до неправильних рішень і дій. Скажімо, знадобилася більша зарплата, вища посада, і ось він переступив через свою совість – а я змовчала, погодилась, не знайшла простих-простих слів: «Не треба, ми обійдемося. Нехай лише у нас буде тиша і спокій».

Або, буває, чоловік скаржиться на дружину: «Вона стала неохайна, розповніла...» А ви у себе-то зазирали? Адже ви колись її любили, у вас діти, і вони справді з любові народилися. То що сталося з вашою коханою дружиною? І чи так вже це страшно, чи шторм в стакані? Зазирніть всередину себе: чи не в тому справа, що я люблю тільки себе і мені потрібно, щоб моя дружина була красунею? Для чого потрібно? Для гордині! Щоб я вийшов з нею під руку, а якийсь Вітька з роботи сказав: «О, яка в тебе дружина!» А якщо вона найдобріша, найвірніша,

найтурботливіша, хіба так важливо, який у неї розмір одягу? Разом з цим згадайте близьку людину такою, якою вона була, і потихеньку повертайте її до цього образу.

Помилка сьома: невміння змовчати

Ще дуже важливо в сім'ї – вміти змовчати. Найчастіше саме жінки цього не вміють – і ось уже летять слова, як під час стрілянини: щоб прикрише та болячіше. Промовчати повинна, в першу чергу, жінка. Але ж ми горді: як це так, за мною останнє слово не залишиться?! Ось це останнє слово, на жаль, називається розлученням...

А істинне, потрібне слово створює, а не руйнує сім'ю. В гніві не народжується істина, її за визначенням не буває в гніві. А нам важливо, щоб у наших стосунках істина була. Тому не в гніві будемо врозумляти, наставляти і ображатися, а промовчимо, почекаємо, поки буря перейде, відгримить. А вона відгримить, тому що в неї не буде приводу продовжуватись, оскільки не було «перестрілки» словами, чіплянь за слова. І ось уже дивишся, підійшла людина: «Чому ти мовчиш? Давай поговоримо...» І знову – мир і любов.

Вирішувати проблему можна тільки тоді, коли на душі мир. Якщо миру нема, проблеми не вирішуються, а тільки шумить буря наших гордих, марнославних помислів і почуттів.

Помилка восьма: невдячність близькій людині і Богу

Сім'ї однозначно допомагає встояти одна велика обставина:

усвідомлення кожним її членом виявленої до нього величезної милості Божої і усвідомлення любові ближнього до нього. Розуміння, що мене люблять, є потужною захисною силою від дурниці, від пошуків – як часто радять друзі-подруги – щастя на стороні. Ти знаєш, що тебе сильно кохають і що так кохати тебе більше ніхто не буде! А за любов можна знести все: і скорботи, і невеличку зарплатню, і якісь недоліки, і буркотіння. А ще має бути усвідомлення: якщо тебе люблять, то люблячого не можна кидати...

Життя подружжя – це величезна праця і звитяга. І, водночас, задумайтесь, що вам дає сім'я? Це каторга? Чи величезна милість Божа, нам подарована? Якщо подарована, то дарами не розкидаються, їх зберігають і передають з роду в рід. От чому в сім'ях, які зуміли зберегти себе – не розпалися, не розвалилися, не вчинили підлості – діти та внуки, виростаючи, бувають і самі дуже щасливі в шлюбі. Тому що в основі їх сім'ї лежить благочестя – блага честь: ніхто ніколи не зрадив іншого, ніхто не вчинив подружньої зради, ніхто нікого не засудив.

Часто буває, що почуття вдячності до людини, яка поруч із тобою, переростає в глибоку любов. Тиху, мовчазну, жертвовну, але вона настільки глибока! А любов однієї людини обов'язково переростає в душу іншого.

Помилка дев'ята: не молитись і не довіряти

Як православна людина, я можу сказати: сім'я, її народження – це Промисел Божий. Тільки так! Тому про шлюб, про вибір життєвого шляху, звичайно, треба молитися, молитися, щоб Господь Своєю волю виявив. В протилежному випадку ми справді підемо за косою, за рябою (душею, перш за все) – і будемо потім плакати: «Господи, за що мені такий хрест?»

Якщо віруюча людина хоче

сім'ю, то в простоті серця просить Бога: «Господи, якщо є Твоя воля, дай мені чоловіка. Того, хто стане моїм чоловік, моєю «милицею», моєю «половинкою», батьком моїх дітей». «Покладайся на Господа у скорботах твоїх, і Він підтримає тебе» (Пс. 54, 23), «Від Тебе Самого нехай вийде суд мій» (Пс. 16, 2), - говориться в псалмах царя Давида, а псалми – це ж не просто вірші, це молитовні вірші.

Не ідеал, не принца, звичайно, треба просити і шукати, а того, хто тобі призначений. А ми часто віримо до кінця, що наша доля з рук Господа виходить, і що все, що з нами відбувається, є за Промислом.

Іншими словами, треба бути просто віруючою людиною! Тобто знати, що від своєї долі, дарованої Богом, ти не втечеш – це може статися тільки в тому випадку, якщо людина зневажає закони Божі, якщо ціль їй невідома і до совісті вона не прислухається. Врешті решт, для православної людини побудова і збереження сім'ї, пошук супутника життя – це питання довіри Богу. Вся простота і вся глибина саме в такому підході.

Помилка десята: потурання суспільній думці

Ми звикли до якогось штампу вікових градацій і часто керуємося певними стандартними уявленнями:

треба поспішати вийти заміж до певного віку, або, ще гірше, якщо вже не виходить створити сім'ю, то – народити дитину від кого завгодно, щоб не лишитися нікому не потрібною. Така позиція часто призводить до трагедій.

У віруючої людини ця проблема вирішується простою формулою: треба прийняти не штампи, а Божу волю. І тут нема поняття віку: ми не знаємо, коли «половинка», котра нам Богом уготована, буде знайдена – в 50 років, в 40, в 25. Це велика таємниця. Як і те, чи будуть в вашій родині свої дітки, чи прийомні, чи не буде взагалі. Християнин розуміє, що Промисел Божий завжди на спасіння. Якщо нам не дана сім'я в певному віці, це може означати, що ми просто не готові до шлюбу, не понесемо його, це буде не наш хрест, а самовільно взятий. Тому Господь утримує нас від цього. Але якщо у тебе повинна бути твоя «половинка», вона буде! Тому необачно кидатися у вир тільки тому, що всі навколо говорять: «Вже час швидше заміж виходити». «Ні! Я вийду заміж, але тільки за того, кого мені дарує Господь. Якою буде ця людина? Я прийму його будь-яким: прийму його таким, яким він є – значить, саме такий чоловік мені потрібен». З позиції духовної тільки таке мислення можливе. І іншого – не може бути.

Педагог-психолог Тетяна В.

New Items in our Bookstore

Visit our website for more products

ONLY \$80

Embroidered Baptismal Set for Girl

100% Linen fabric
Pink Color
Shirt Size: W 12.5 in x L 18 in

WHILE SUPPLIES
LAST

BUY NOW

uocofusa.org/new_store.html

ONLY \$240

Hand-written Icon - Jesus Christ

Size: 8.5 x 10 x 0.75 in

WHILE SUPPLIES
LAST

BUY NOW

uocofusa.org/new_store.html

ONLY \$20

Bees Wax Wedding Candle Pair

WHILE SUPPLIES
LAST

BUY NOW

uocofusa.org/new_store.html

Єпископ Даниїл відвідав поранених солдатів Української Армії в місті Львові

Від імені духовенства та вірних УПЦ США Єпископ Даниїл відвідав поранених солдатів Української Армії в Військовому Госпіталі міста Львова.

Коли ми чуємо про жертв війни, ми схильні думати про тих, хто не повернувся додому. Ми не задумуємося над тим, що багато з тих, хто служить в армії повертається додому з пораненнями різних видів та ступенів...

Для духовенства, для вірних Української Православної Церкви США та особливо для Єпископа Даниїла, який служив капеланом на військовій базі Армії США, робота з пораненими солдатами, допомагаючи чоловікам і жінкам Збройних Сил знову повернутися до нормального способу життя, є ціллю, яка вийшла поза рамки просто фінансової допомоги – і стала індивідуальним та особистим підходом любові та турботи, чому не має ціни.

На протязі останніх кількох місяців, а особливо з початком війни в Україні, духовенство та вірні Української Православної Церкви США самовіддано зібрали і передали понад (\$200,000.00) двісті тисяч доларів на допомогу пораненим солдатам Збройних Сил України та численним біженцям з Донецької та Луганської областей. Обидва ієрархи (Митрополит Антоній і Єпископ Даниїл) та кілька членів духовенства і вірних УПЦ США відвідали Україну, щоб особисто доставити і розподілити зібрані кошти. З благословення Високопреосвященнішого Митрополита Антонія, Вла-

дика Даниїл, під час раніше запланованого візиту в Україну (7-12 травня 2015), знову відвідав Військовий Госпіталь у місті Львові, доставивши додаткових \$15,000.00 для поранених солдатів та їхніх сімей.

11 травня 2015 року Владика Даниїл, у супроводі о. Олега Древняка, в чергове відвідав "взятий під опіку" Українською Православною Церквою

США госпіталь для того, щоб помолитися, поділитися роздумами та просто підтримати молодих солдатів ЗС України, які знаходяться на медичному лікуванні травм отриманих в наслідок жакливої війни. У розмовах з Єпископом УПЦ США, більшість молодих чоловіків висловили свою любов до Батьківщини і щире бажання повернутися до своїх приятелів на поле бою для захисту народу України від агресії Росії.

Зустрічаючись з родинами поранених, Єпископ Даниїл передав їм слова любові, молитви, підтримки та солідарності від усіх Українсько-Американських, та особливо Українських Православних громад в США. Він сказав: "На даний час, уже більше року, вірні УПЦ США збираються у своїх парафіях та моляться за потерпілих, поранених та померлих в наслідок війни. Сьогодні, з глибоким почуттям вдячності за службу та самопожертву, я знову відвідую цих хоробрих людей. Я знову привіз з собою молитовні побажання Його Високопреосвященства Митрополита Антонія, духовенства та вірних Української Православної Церкви США про їхнє швидке оздоровлення ... Ми схилиємо

наші голови в знак подяки за самовіддану службу, молячись Всемогутньому Богу за Ваше зцілення, як фізичне, так і духовне ... " Наприкінці свого візиту, Владика Даниїл особисто підійшов та поблагословив кожного солдата.

На закінчення, розмовляючи з медичним персоналом лікарні, Єпископ Даниїл наголосив про необхідність духовного, фізичного та розумового догляду за хворими. Крім того, Єпископ згадав про необхідність молитви та терпіння, тому що час лікування часто є довгим і болючим.

"Солдати, які перебувають на медичному лікуванні часто стають фізично обмеженими через отримані травми, що не дає їм змоги робити те, що вони попередньо могли робити в буденному житті будучи здоровими. Іноді вони отримують травми голови і не можуть більше думати, як колись. Інші страждають від психологічних травм та емоційних розладів. Ще інші займаються "самолікуванням" або починають зловживати алкоголем", розповів один з лікарів на чергуванні.

"Лікування в госпіталі є своєрідним навчальним періодом для того, щоб знайти те, що солдатам підходить ... Кожен з них стикається з унікальними випробуваннями. Немає одного вирішення проблеми, яке б підходило усім. Ми працюємо з кожною особистістю індивідуально, для того, щоб знати їхні потреби та підготувати їх до майбутнього".

Розмовляючи з черговими медсестрами, Єпископ Даниїл довідався, що їм часто доводиться використовувати унікальні підходи, що на перший погляд може здатися дивними, але головним є те, що це робиться для надання допомоги солдатам.

Для одного молодого бійця, вони влаштували вечерю в день його народження – тим самим стараючись заставити його почати говорити з іншими, вийти з депресії та перестати зловживати алкоголем. Для інших вони створюють спеціальні умови, щоб мама або сестра могли провести кілька днів у лікарняній палаті з пораненим солдатом.

Персонал лікарні часто працює не тільки з солдатами, а й з їхніми сім'ями також. Рідних

тих, хто назавжди залишаться з фізичними або психологічними вадами, вони стараються навчити елементарних знань медичного персоналу, як вдома доглядати за потерпілими, коли ті після лікарні повернуться додому.

"Сім'ї повинні навчитися, як доглядати за ними," - зауважив Владика Даниїл, додавши, що присутність сім'ї робить процес загоєння легшим та скорішим. "Також, це духовно та емоційно зближує хворого з членами сім'ї. Це те, чого вони не матимуть з персоналом лікарні."

Розмірковуючи над своїм власним військовим досвідом капелана, Єпископ зазначив, що робота медичного персоналу вимагає постійного адаптування до непередбачуваних ситуацій та викликів сімей солдатів за котрими вони доглядають. Така адаптація є тим, що повинно бути передано сім'ям постраждалих, багато з яких стикаються з абсолютно новими реаліями життя з якими вони попередньо ніколи не стикалися.

"Те, що ви робите зветься адаптуванням до нових норм нашого часу", сказав Владика Даниїл. "Христос простягнув руку для тих, кому потрібна була допомога і дав їм надію. Те саме ви намагаєтеся зробити тепер, можливо просто в інший спосіб."

Завершуючи свій візит до госпіталю, Єпископ Даниїл помітив, що солдати, яких він відвідував їли традиційні українські вареники та пельмені, що викликало у нього бажання поїсти й самому. Кілька лежачих солдатів запропонували поділитися їжею з Єпископом, яка була доставлена до них місцевими волонтерами.

На даний час більше 300 поранених українських солдатів отримали фінансову допомогу на загальну суму понад \$200,000.00 від початку війни в Україні.

Відділ Консисторії УП Церкви США складає щирю подяку кожній людині, організації та парафіяльній громаді УПЦ США за їхні щирі та щедрі пожертви, які ми отримали і які продовжують надходити, для надання допомоги тим, хто її потребує.

Боже благословення нехай буде з кожним із Вас!

Bishop Daniel Visits Wounded Soldiers of Ukrainian Army at the Military Hospital in Lviv, Ukraine

Bishop Daniel Visits Wounded Soldiers of Ukrainian Army at the Military Hospital in Lviv, Ukraine on Behalf of the Clergy and Faithful of the UOC of the USA.

When we hear about casualties of war, we tend to think about those who don't return home. But many in the military do return home with wounds of various types and degree...

For the clergy and faithful of the Ukrainian Orthodox Church of the USA, and especially His Grace Bishop Daniel, who served as a chaplain at the US Army Military Base, working with the wounded soldiers, helping the men and women of the Armed Forces to re-adjust back to normal life settings, has been a task that goes beyond monetary donations – but takes a personal approach of love and care that very often is priceless.

For the past several months, especially since the beginning of the ongoing war conflict in Ukraine, the clergy and faithful of the Ukrainian Orthodox Church of the USA selflessly collected and donated over \$200,000 in support of wounded soldiers of the Ukrainian armed forces and numerous refugees from Donetsk and Luhansk Regions. Both hierarchs (Metropolitan Antony and Bishop Daniel) and several clergy and faithful of the Church traveled to Ukraine to personally deliver and distribute the collected funds. With the blessing of His Eminence Metropolitan Antony, Vladyka Daniel, during the previously scheduled visit to Ukraine (7-12 May, 2015), once again visited the Military Hospital in Lviv, Ukraine to deliver \$15,000 of additional funds to the wounded soldiers and members of their families.

On May 11, 2015 - Vladyka Daniel, escorted by Very Rev. Oleh Drevniack, visited the "adopted" hospital of the Ukrainian Orthodox Church of the USA in order to share in the moment of prayer, reflection and encouragement as young soldiers of Ukrainian Armed forces receive medical treatments following the sad reality of painful war injuries. Talking to the bishop of the UOC of the USA, a number of young men expressed their love for the homeland and a sincere desire to return back to their battle-buddies, protecting the nation of Ukraine from Russian aggression.

Meeting with families of the wounded the bishop related the love, prayerful support and solidarity of the entire Ukrainian-American, and especially Ukrainian Orthodox communities with the people of Ukraine. His Grace stated: "For over a year now, the faithful of the UOC of the USA gather in their parishes to hold prayer services for the suffering, wounded and deceased. Today, once again I visit these brave men with a profound sense of gratitude for their service and the ultimate sacrifice that so many of them have made. Once again, I bring with me the prayerful well wishes of His Eminence Metropolitan Antony, the First Hierarch and the clergy and faithful of the Ukrainian Orthodox Church of the USA... We bow down in gratitude for your dedicated service, praying the Almighty God for your healing, both physical and spiritual..." At the end of his visit, Vladyka Daniel approached each soldier to personally offer a prayerful blessing.

In conclusion, speaking with the medical staff of the hospital, Bishop Daniel spoke about the need for spiritual, physical and intellectual care of the patients. Moreover, the bishop mentioned the need for prayer and patience, as the recovery time is often lengthy and painful.

“The soldiers that receive medical treatment and help have physical limitations due to injuries that often keep them from doing jobs they did before in a normal civilian sector. Sometimes they have head injuries and can’t process thoughts as they once did. Others suffer from post-traumatic stress disorder or other emotional issues and sometimes “self-medicate” or have substance-abuse problems”, mentioned one of the medical doctors on duty.

“It’s about healing and transition to something different in the military or something civilian,” he said. “It’s an educational opportunity to find things that suit them... Each soldier faces unique challenges. There’s no blanket solution, and we work with each individual to address current needs and equip them for the future.”

Speaking with the nurses on duty, Bishop Daniel learned that they use the unique approaches that might seem unusual but the focus is on helping the soldiers.

For one young man, it was giving him a birthday dinner —to help connect him to others and deal with issues of depression and substance abuse. For another family, a visit from a mother or a sister, who spend several days in the hospital ward with the wounded soldier.

The hospital staff frequently involves not just soldiers but their families as well. For those who will have permanent physical or mental limitations, the military will bring in and house spouses, parents or even entire families and teach them to be non-medical assistants to take care of their loved ones.

“The families need to learn to tend them,” reflected Vladyka Daniel, adding that the presence of family also makes the healing process easier. “It also gives them a spiritual and an emotional connection with that family member. That’s something they wouldn’t have with a hospital staff.”

Reflecting on his own military chaplaincy experience, the bishop mentioned that the medical personnel..., their job requires a constant need to adapt to the changing situations and challenges of the soldiers and families they

helps. That flexibility is something that must be passed to the families they help, many of whom are facing quite different lives from what they knew before.

“What you do is about resiliency and adjusting to the new normal,” mentioned Vladyka Daniel. “Christ reached out to those in need and gave them hope, and that’s what you are trying to do as well, in whatever form it comes.”

Concluding his visit to the hospital, Bishop Daniel noticed that the soldiers whom he visited were all eating traditional Ukrainian varenyky and meat dumplings, which made him hungry as well. Several of the bedridden soldiers offered to share their meal with the bishop, which was brought to them by the local volunteers.

So far over 300 wounded Ukrainian soldiers became recipients of over \$200,000 since the beginning of war in Ukraine.

The Consistory Offices of the Church offer sincerest gratitude to every person, organization and parish community of the Ukrainian Orthodox Church of the USA for their sincere and generous donations that were received and continue to be delivered in order to provided additional assistance to those in need. God’s blessing be with each one of you!

РУХ ЗА ВИЖИВАННЯ УКРАЇНИ

Якщо не ми, тоді хто? Якщо не зараз, тоді коли?

Мільйони невинних українців страждають через конфлікт з Росією. Іноземне вторгнення зруйнувало безліч життів. Рік тому сім'ї, які жили мирно, мали роботу і працювали 40 годин на тиждень, возили своїх дітей на футбол та балет, сьогодні залишилися бездомними, бідними, каліками, овдовілими та сиротами. Їхнє життя зруйновано і тепер вони мусять покинути свої міста, які колись були повні життя, залишаючи позаду все, що вони нажили, беручи з собою тільки те, що можна помістити у валізку, та вирушати у невідоме та небезпечне майбутнє.

Христос учив нас любити ближніх, нагодувати голодних, одягнути нагих та дати притулок бездомним. Сьогодні у нас є прекрасна можливість прислухатися до Його слів і допомогти тим, хто потребує. Виконуючи це, ми тим самим послужимо Христові, тому що Він сказав: "Те, що ви робите одному з найменших братів Моїх, - ви Мені робите". 29 квітня 2015, Його Преосвященство єпископ Даниїл, Голова Консисторії та Правлячий Архієрей Західної

Єпархії Української Православної Церкви США приєдналися до визначних гостей, які зібралися для того, щоб взяти участь у проєкті «Рух за Виживання України». Серед гостей були Генерал Веслі Кларк К. (зараз у відставці), Верховний Головнокомандувач НАТО і кандидат в президенти; Митрополит Епі-

фаній з Української Православної Церкви (Київського Патріархату); Шейх Ахмед Тамім, муфтії України; Єпископ Ян Собило з Римо-Католицької Церкви в Україні; Єпископ Валерій Решетинський з Євангелістської Церкви; Рабин Джейсон Міллер; Доктор Гері Келнер, засновник "Збережімо Україну Зараз", та місцеве духовенство - протоієрей Павло Боднарчук з катедри Покрови Пресвятої Богородиці УПЦ США та протоієрей Володимир Петрів, декан Метро Детройт Українських Католицьких церков.

Дводенний захід розпочався вранці молитвою та сніданком в Українському Культурному Центрі (УКЦ) у місті Уоррен, штат Мічиган, де понад 200 людей різних національностей та віросповідань зібралися, щоб дізнатися про теперішню ситуацію в Україні та обговорити, як вони можуть допомогти більше ніж одному мільйону біженців і переселенців. Молитва, яку очолив Преосвященний Єпископ Даниїл, була направлена на те, щоб усі могли зрозуміти трагічну ситуацію в Україні, та

необхідність молитви, просячи Бога про заступництво, допомогу та повернення миру.

Економічний Клуб Детройту запросив Генерала Кларка, який нещодавно повернувся з України, на свій щотижневий обід, який відбувся в Детройт Меріот Ренесанс Центрі для того, щоб він дав промову пов'язану з роботою організації «Збережімо Україну Зараз». Генерал Кларк дав знати усім присутнім, серед яких були єпископ Даниїл, духовенство з України та діаспори, місцеві підприємці, меценати та школярі, що те, що відбувається сьогодні в Україні, матиме вплив у близькому майбутньому на всіх нас. Він порівняв агресію президента Путіна та його амбіції, з тими, що мав Гітлер, і заявив, що Другої Світової Війни можна було б уникнути та врятувати тисячі життів, якщо Гітлер був би зупинений в 1937 році, коли було виявлено його головний план. Сьогодні, ми прямуємо до Третьої Світової Війни, якщо президент

Путін не буде зупинений, тому що він не задовільнить свій апетит Україною, він також має плани по відношенні щодо Румунії, Польщі, Балкан і т.п. Це є необхідністю для всіх нас, щоб агресія і війна в Україні були зупинені.

Того вечора, докладну промову Генерала Кларка транслювали місцеві ЗМІ по різних місцевих теле та радіо каналах, додаючи захоплення тим, хто був присутній на банкеті в той вечір. Більше 300 гостей були захоплені, не тільки промовою генерала, але й свідченнями тих, хто на власні очі бачив страхіття війни на Україні.

Рух «Збережімо Україну Зараз» має підтримку нинішньої влади України та її Президента Петра Порошенка, який пообіцяв безпечну доставку пожертв тим особам, які потребують допомоги. Різні організації та церкви зголосилися взяти участь та допомагати цій програмі звертаючись до добровольців зібрати пакунки (не більше 55 lb. кожен) з одягом, ковдрами,

постільною білизною, рушниками, предметами особистої гігієни, милом, посудом, столовими приборами, а також медикаментами такими як вітаміни, бинти, знеболюючі засоби Tylenol, Ibuprofen і т.д. Після того, як пакунки будуть запаковані, їх можна буде залишити в спеціальних пунктах прийому, де пізніше їх підбере вантажівка і кораблем їх буде відправлено до Одеси, звідки під супроводом їх буде доставлено в Київ та розподілено згідно потреб різних релігійних організацій.

Офіційний захід закінчився в середу вранці так званим Стратегічним Інструктивним Сніданком, але насправді робота тільки розпочалася. Люди страждають і потреба такої роботи є величезною. Ми повинні робити набагато більше, ніж просто махати прапором. Кожен з нас повинен заповнити пакунок та приєднатися до Єпископа Даниїла у молитві за мир і процвітання України.

Фотографії Єлизавети Симоненко

“Museums are where generations meet.”

This is a quote that Dr. Luba Halata Kowalsky of Shwenksville, PA often repeated during Natalia Honcharenko's recent visit to her home. Ms. Kowalsky had come across this line in the Ukrainian art journal "Narodne Mysterstvo" ("Folk Art") (No. 3-4, 2009), and she believes that the Ukrainian Historical and Educational Center is precisely the place where new generations can learn about the ancestors who have shaped what they are today.

Natalia had traveled to meet Dr. Kowalsky to receive her gift to the museum of her collection of antique Ukrainian homespun linen embroidered shirts, *plakhty* (women's garments worn around the waist like a skirt), *rushnyky* (ritual towels), and other textiles, many of which date to the late 19th and early 20th centuries. The collection includes items brought to the USA by her family in 1949. Dr. Kowalsky was fortunate to have traveled to Ukraine in the 1960s and '70s as an educator participating in foreign exchange programs. Although it was difficult to travel freely without the Soviet authorities watching one's every move, Dr. Kowalsky still managed to find her way to villages where antique textiles had been preserved, and was able to acquire them in order to expand her collection.

Mrs. Kowalsky with her re-created *rushnyk*. On the table is her copy of the Kara-Vasylieva book open to the page which had produced such an impact on her.

Sample embroidery techniques for *rushnyky* from the Poltava region, embroidered by Mrs. Kowalsky.

Dr. Kowalsky is herself a very talented embroiderer, who acquired her needle skills and love of traditional design from her mother, Halyna Halata, who came from the Poltava region of Ukraine. Along with the antique items, Dr. Kowalsky also donated embroideries made by her and her mother, including many varieties of samples, blouses, stylized dresses, and *rushnyky*.

Dr. Kowalsky has always been fascinated by the symbolism in the traditional designs of *rushnyky*. While looking through the book "Ukrainian Embroidery" by Tetiana Kara-Vasylieva (Kyiv, 1993) containing photographs of textiles from various Ukrainian museums, she was stopped dead in her tracks by the item in plate #157.

This 19th century *rushnyk* from the Poltava region was like nothing she had ever seen before. "This *rushnyk* just captivated me. It was a sophisticated design, ancient, and yet modern. I'm sure that my ancient ancestors

has something to do with my fascination with this piece of art." She decided that she simply had to go see this unusual piece of embroidery "in person".

Unfortunately, when she arrived at the State Museum of Folk and Decorative Art in Kyiv during a trip to Ukraine in the early 2000s, she was denied the pleasure of seeing the object which had produced such an impact on her: the *rushnyk* was not on display, and the only person with the authority to take it out of storage was on vacation – for several months!

Nonetheless, Ms. Kowalsky was driven to see and feel this *rushnyk* in her own hands. Upon returning home to the USA, she made an enlargement of the photograph in the Kara-Vasylieva book, and set about recreating it stitch by stitch on a piece of homespun linen which she had brought from Ukraine. With the guidance and encouragement of Tanya Diakiw O'Neill, author of the well-known book "*Ukrainian Embroidery Techniques*", Dr. Kowalsky mastered the necessary "*rushnykovi stiby*" ("*rushnyk* stitches") used in the Poltava region. Tanya was already a friend of the

family, as she had interviewed Dr. Kowalsky's mother Halyna Halata as a part of her book research, and had learned from her how to make "*pukhlyky*", the puffed stitches along the gathered tops of sleeve insets in Poltava-region blouses. The resulting re-created *rushnyk* was part of Dr. Kowalsky's donation to the museum.

In Dr. Kowalsky's opinion, the central design on this *rushnyk* is a particularly amorphous rendition of the

"Tree of Life" (a common pre-Christian symbol in traditional Ukrainian embroidery), possibly merging with or transforming from a "*zmij*" (a serpent or dragon, another pagan life symbol). However, the design incorporates a number of smaller mysterious elements. For example, do the X-like figures along the sides represent people? Are the circles with the radiating spokes or tendrils symbols of heavenly bodies, plants, or something else altogether? What do the red and blue "picket-fence" lines represent? While these voices from generations of the ancient past may be hard to understand today, the overall effect is

visually compelling and has a great impact.

Dr. Kowalsky feels strongly that such an unusual and richly symbolic ritual cloth should be displayed in a museum setting, so that new generations of museum visitors can see it, and consider the many centuries of belief and symbolism embodied in its design. The story of Dr. Kowalsky's *rushnyk* – her treasure and the work she is most proud of – will continue to educate, prompt questions, and encourage discussions among museum visitors for generations to come.

We thank Dr. Kowalsky for her gift and for letting us

share her story of the *rushnyk* which had such a large impact on her. If you have a such a story, whether it involves an item of art or handicraft, a family document, or is simply a personal reminiscence, please contact the Center. We would love to be able to share your story with the rest of the world, and preserve that story for encounters by future generations!

Detail of Mrs. Kowalsky's re-creation of the 19th century Poltava region *rushnyk* in the collection of the Kyiv State Museum of Folk and Decorative Art.

Save the date for the "Nashi Predky" genealogy conference!

The Center's annual Family History Group fall full-day conference will be on **Saturday, October 24th** at the Ukrainian Cultural Center in Somerset, NJ.

Join experts and fellow genealogy enthusiasts for a full day of learning, camaraderie, and networking. There will be sessions for all levels from novice to expert!

The final program and registration will be available in the summer.

Sign up for updates at nashipredky.org

UKRAINE SURVIVAL CAMPAIGN

If not us, then who. If not now, then when?

There are millions of innocent Ukrainians suffering due to the current conflict with Russia. The foreign invasion has destroyed countless lives. A year ago families living peacefully, working 40 hour weeks, driving their kids to soccer practice and ballet, today find themselves homeless, penniless, crippled, widowed, and orphaned. Their lives have been shattered and now they find themselves fleeing their once vibrant cities, leaving behind the only life they knew, carrying all their worldly possessions on their backs, in to an unknown and insecure future.

Christ taught us to love our neighbor, to feed the hungry, clothe the naked, take in the stranger. Today

we have the perfect opportunity to heed His words and help Christ, by helping those in need. On April 29, 2015, His Grace Bishop Daniel, Consistory President and Ruling Hierarch of the Western Eparchy of the Ukrainian Orthodox Church of the U.S.A. joined a distinguished panel of guests among which were General Wesley K. Clark (retired), Supreme Allied Commander of NATO, and presidential candidate; along with Metropolitan Epiphany of

the Ukrainian Orthodox Church (Kyiv Patriarchate); Sheikh Ahmed Tamim, Mufti of Ukraine; Bishop Jan Sobilo of the Roman Catholic Church in Ukraine; Bishop Valerii Reshetinskiy of the Evangelical Church; Rabbi Jason Miller; local clergy including V. Rev. Paul Bodnarchuck of St. Mary the Protectress Ukrainian Orthodox Cathedral; V. Rev. Volodymyr Petriv, Dean of Metro Detroit Ukrainian Catholic churches; and Dr. Gary Kellner, founder of "Save Ukraine Now", to launch the "Ukraine Survival Campaign".

The two day event commenced with an early morning Prayer Breakfast held at the Ukrainian Cultural Center (UCC), in Warren, Michigan, where well over 200

individuals of various ethnicities and faiths gathered to learn about the current situation in Ukraine and how they can help the over one million refugees and displaced persons. Led in prayer by His Grace Bishop Daniel, all those gathered were made to realize the magnitude of the current and tragic situation in Ukraine, the need of prayer, asking for God's intervention and assistance in returning the land to peace.

The Detroit Economic Club invited General Clark, who had recently returned from Ukraine, to speak on "Save Ukraine Now" at their weekly luncheon, held at the Detroit Marriott in the Renaissance Center, in Detroit, Michigan. General Clark informed those gathered, which included Bishop Daniel, various clergy from Ukraine and the diaspora, local businessmen, philanthropists, and high school students, that what is happening in Ukraine today, will have an effect on all of us tomorrow. He compared President Putin's aggression and ambition to that of Hitler, and stated

that World War II could have been avoided and thousands of lives saved, had Hitler been stopped in 1937 when his ultimate plan was revealed. Today, we are heading straight for World War III if President Putin is not stopped, for his appetite will not be satiated by Ukraine, for he has ambitions towards Romania, Poland, the Balkans and beyond. It is imperative, for all our sakes, that the aggression and war in Ukraine be stopped.

General Clark's riveting and informative talk was covered by local media and aired on various local news broadcasts that evening, building excitement in those who would be attending that evening's banquet, which was held at the UCC. Over 300 guests were captivated as they listened not only to the general's speech, but to the accounts of those who had witnessed the atrocities first hand.

The "Save Ukraine Now" Campaign has the support of Ukraine's current government and President Poroshenko, who has

guaranteed safe delivery of the donations to those individuals who need the help. Various organizations and churches have volunteered to assist the campaign which asks that volunteers fill 55 pound bags with clothing, blankets, bedding, towels, personal hygiene items, soap, dishes, flatware, as well as health and healthcare items such as vitamins, Tylenol, bandages, Ibuprofen, etc. Once filled the bags will be picked up from the various drop off locations by a truck and sent via ship to Odessa from which it will be escorted to Kyiv and distributed to those in need by various religious organizations.

The official event concluded Wednesday morning with the Strategic Briefing Breakfast, but, the work has just begun. The need is great. People are suffering. We need to do more than just wave the flag. We need to fill a bag. In the meantime, let us all join His Grace Bishop Daniel and pray for peace and prosperity in Ukraine.

Photos by Elizabeth Symonenko

Bishop Daniel Visits Holy Archangel Michael Ukrainian Orthodox Church in San Francisco, CA

For many weeks parishioners of Holy Archangel Michael Ukrainian Orthodox Church in San Francisco, CA, have been looking forward to His Grace Bishop Daniel's visit to the parish for the Founders Day Celebration of the parish family.

Finally the long awaited weekend arrived – Vladyka Daniel and Subdeacon Volodymyr Yavorskyi of St. Sophia Ukrainian Orthodox Theological Seminary arrived from the Spiritual Center of the Ukrainian Orthodox Church of the USA in South Bound Brook, NJ and directly at the airport they were greeted by the members of the parish community.

Saturday morning started as a day of spiritual effort and ended as a day of spiritual reward. Weeks prior to Vladyka Daniel's arrival, the entire San Francisco Bay area planned a hike with the bishop through the historic UKRAINA park, a place where numerous Ukrainian Orthodox Christians settled and found peace some 100 years ago. Among them was one of the first Ukrainian Orthodox clergy Fr. Ahapit Honcharenko. While his life path and accomplishments are being rediscovered by the local community, this year's commemoration of the early Ukrainian Orthodox pioneers to the North American continent provided an opportunity for the group

of visitors to UKRAINA park to pray for the numerous men and women of the ancestral homeland Ukraine, who sacrificed their lives for the basic rights of religious and national freedom. Vladyka Daniel, assisted by the pastor of Holy Archangel Michael Ukrainian Orthodox parish in San Francisco, CA - Fr. Georgiy Tyapko, served a Memorial service in the park, mentioning the great sacrifices and contributions of some many Ukrainian-Americans that have served the community through out the last century. Participating in the community walk were the numerous members of the Consulate General of Ukraine in San Francisco, headed by Consul General Sergiy Aloslyn.

Following the four hour walk/pilgrimage, the participants of the event gathered for an interesting pot-luck lunch that was prepared by various parishioners and enjoyed by all in an informal atmosphere – right in the park... sitting on the grass, singing old Ukrainian songs and simply enjoying each others company...

Later in the day, Vladyka Daniel joined a group of about 20 young people and their families for a formal get-to-know each other dinner in the local Italian restaurant. While the restaurant was Italian, the servers were from Ukraine. After supper,

thought-provoking conversations ensued between His Grace Bishop Daniel and active members of the Church. Vladyka Daniel started the meeting by telling the people a very interesting history of his life and how and why he decided to become a Ukrainian Orthodox theologian. A lively discussion between His Grace Bishop Daniel and parishioners followed, the main subject being the daily life of parishes of the Church and the blessings and difficulties encountered by Ukrainian Orthodox Church in the United States and in Ukraine.

On Sunday morning, May 3rd, the official greeting of Vladyka Daniel started at 9:45 in the morning. Bishop Daniel, the ruling hierarch of the Western Eparchy, was greeted by the children of the newly established parish school, who presented Vladyka with a beautiful bouquet of flowers. The President of the Parish Board of Administration, Vitaliy Vizir and Pani Nadia Basalsky, then greeted the Bishop from the parishioners with the traditional welcome.

Solemn Hierarchal Liturgy followed. The Church was filled to capacity. Concelebrating with His Grace Bishop Daniel were our pastor Very Rev. Fr. Georgiy Tyapko and Fr. Yuriy Shakh of Los Angeles, CA. Everything was very festive! The

Church Choir, under the leadership of Pani Vira Vizir, aptly sang responses to Bishop Daniel's prayers during the Divine Liturgy.

All services were conducted interchangeably in both English and Ukrainian languages at the same time, which made the service understandable to all present. Many times during the Divine Liturgy Vladyka Daniel blessed the congregation with the hierarchal Dykiri and Trykiri candles. In his very moving sermon Vladyka Daniel gave many examples and advice for creating a pleasant and inviting atmosphere in our churches which would attract guest visitors of our churches who might possibly be looking for a new place of worship and possibly join our church. Vladyka Daniel emphasized that because our Ukrainian Orthodox Church is in the middle of two cultures – the Ukrainian and the American – it is very important in order to preserve our Orthodox Church to adjust our services and celebrations to both cultures and languages. In his homily, based on the story of the healing of the paralytic, Bishop Daniel expressed how pleased he was to be present with us and to encourage our parish as we work toward building up our renewed parish family. The Bishop encouraged us, especially the new generation of Ukrainian Orthodox Christians, in our efforts to care for our parish community, because such growth in our parish is a powerful way for us to reach out to bring others closer to Christ's healing touch. The Bishop acknowledged that growth is always accompanied by

struggles. He assured us that we are in his prayers and he asked for our prayers for our parish and for him. He reminded us that our ancestors had a vision for themselves and the future generations, just as we do, to provide comfort and hope and to minister to others about the presence of God. This attracts others to join us in praising God. In conclusion, Vladyka Daniel also stressed that inner peace and spiritual happiness is more important than the accumulation of worldly possessions.

His Grace then administered the Holy Eucharist, first to the altar servers, and then to many children and parishioners who prepared themselves to receive the Eucharist from His Grace Bishop Daniel on this special Sunday morning.

Welcoming the hierarchy to the parish community, Very Rev. Fr. Georgiy Tyapko, a pastor of Holy Archangel Michael Ukrainian Orthodox Church, joyfully greeted Vladyka Daniel, reflecting on the importance of the visit and the ability for the entire parish community to pray for the pioneers and founders of the congregation.

After singing the final prayer "Bozhe Velykyj Yedynyj..." – the Ukrainian prayer which imploring the Almighty God to preserve our Fatherland Ukraine – a long line for veneration of the cross and the icon of "Chornobyl Savior" formed and the radiant and smiling Vladyka Daniel found enough time to exchange at least a few friendly words with just about everyone who approached him and talked to him while kissing the Cross, and being anointed with the

blessed oil from the Myrrh-Streaming icon.

Following the Divine Liturgy a special luncheon was held to honor His Grace and all other visitors to Holy Archangel Michael parish on this special day. In the parish hall a wonderful meal had been prepared under the direction of the parish's Sisterhood with the assistance of many of the ladies of the parish. Everyone enjoyed the wonderful meal and opportunity of fellowship.

As the day ended everyone who was present was very thankful to Bishop Daniel for his visit to our parish and for bringing the blessing of God to us in a special way. As a token of our love to our bishop, the children of the parish family treated everyone present to a preview of a few songs that are being prepared for the formal Mother's day celebration on May 10th. Moreover, Fr. Georgiy, assisted by the local artist and parishioner of the Holy Archangel Michael parish Julia Kosivchuk, presented Vladyka with a gift on behalf of the entire parish – a painting of the guardian angel of our bishop. All the faithful from the parish family were blessed to have come and have learned much from Bishop Daniel about the importance of continued faithfulness in every aspect of our lives as witnesses to the salvation which we have received from our Lord and Savior Jesus Christ. Our parish and community looks forward very much to the next time that Bishop Daniel will again be able to visit the San Francisco Bay area.

Photos by Andriy Shegera

Seminarians of the Church fulfill the Mandate of the Faithful to Aid the Needy of Ukraine

Six seminarians of St. Sophia Ukrainian Orthodox Theological Seminary in South Bound Brook, NJ gathered together at the main dining hall of the Seminary in the evening hours of May 6th, 2015 in order to accomplish the task of packing over 600 lb. of clothing and toys for the children Ukrainian orphanages that are sponsored by the UOC of the USA as well as clothing for the refugees from Eastern Ukraine. For several hours, the seminarians (Subdeacon Ivan Chopko, Subdeacon Volodymyr Yavorskyi, Taras Kaluzhnyy, Tadei Surak, Yurii Bobko and Ihor Protsak) led by His Grace Bishop Daniel, President of the Consistory of the UOC of the USA and Rev. Fr. Vasyl Pasakas, Assistant Dean of Students of St. Sophia Seminary, packed boxes with humanitarian aid, designated for those in need of basic clothing items.

Over the past several weeks the donations of clothing and arts&crafts were collected at the Seminary building in

order to be delivered to the children of Znamianka orphanage in Ukraine as well as the needy of the ongoing war in Ukraine. Winter coats, shoes, summer T-shirts and dresses, toys and medical equipment are only a few items that filled the 12 extra-large boxes ready for the shipment to Ukraine.

As the evening hours of May 6th, 2015 entered into the time of physical rest, the students reflected with Bishop Daniel about the accomplished task: "It is a worthwhile project for all of us, which increases our awareness of our greater Christian community, while

building empathy and upholding moral precepts of who we are as children of God..."

His Grace Vladyka Daniel stated that "...It seems like every day we are learning of more and more individuals of our Holy Church that are answering God's call and launching projects in their parishes - ministries of caring for orphans and less fortunate in new and amazing ways. We are truly humbled, honored and blessed to be able to see the efforts of so many of our parishes, and it is our sincere prayer and hope that God will continue to allow us to be a part of His unconditional love in the world and will equip and enable us to serve every person in need... We prayerfully thank everyone for what you are doing for the orphans of Ukrainian orphanages as well as those in need of love and care in the time of war in Ukraine... We are so grateful to work alongside so many dedicated young adults and parishioners of our Church that make themselves available to how God wants to use them in the lives of those that are less fortunate than us."

Храмове свято в церкві Святого Юрія Переможця в Ярдвілі

Третього травня Бог дарував Храмове свято і чудову погоду для парафіян і гостей церкви Святого Юрія Переможця в Ярдвілі. До парафії завітав Митрополит Антоній у супроводі п'яти семінаристів. Разом з парафіянами поважного гостя зустрічали учні школи Українознавства. Діти встелили дорогу Владиці запашними трояндовими пелюстками, а хлопці прислужники чекали на нього в церкві. Вони одяглися в стихарі і виглядали дуже щасливими від почуття виявленого до них довіря і честі допомагати в святковому Богослужінні.

На порозі церкви гостей зустрів словами привітання і хлібом-сіллю Голова Церковної Управи п. Василь Дерка. У притворі зустрів Митрополита настоятель парафії протоієрей о. Петро Левко. Отець привітав Владику і просив у предстоятеля Української Православної Церкви в Америці молитви за будівничих храму, за громаду, за людей в Україні, що вже рік терплять біди від війни. Митрополит Антоній запевнив у щирій молитві. Він також відзначив хоробрість українських воїнів, яких провідував у лікарні. Співслужили владіці священники настоятель о. Петро Левко, о. Володимир Ханас, о. Іван Лишик, о. Мар'ян Чайківський, диякон Джеймс Кернс з Картарету, в залі приєднався о. Зіновій Жарский.

Почалася Свята Літургія. Владика розповів пастві біблійну оповідь про розслабленого який 38 років хворів, якого зцілив Ісус. Віра хворого і сила Сина Божого, який поборов смерть, створила це чудо зцілення. Повчальний зміст цієї розповіді підсумував Митрополит Антоній словами, які є важливими для всіх людей: «Життя тілесне залежить від життя духовного». Сповнені

чистих і світлих почуттів, прихожани ішли до Причасття. Серед них було багато малих дітей і учнів школи. Після літургії митрополит звернувся до вірних зі словом, у якому привітав духовенство та всіх присутніх з їх храмовим святом на честь Юрія Переможця. Потім віруючі сфотографувалися на згадку з Владикою біля іконостасу церкви.

Парафіяни і гості церкви рушили до залу, де їх чекали столи, ошатно і багато прибрані сестрицями, головою сестрицтва п. Олею Зелезнок, яка з трояндами вітала митрополита на вході до парафіяльної зали. Владика благословив присутніх і висловив прохання підтримати грошовими пожертвами сиротинці України. Він розповів про той обсяг допомоги, який вже надала Українська Православна Церква знедоленим дітям. Віряни відгукнулися всією добротою свого серця і щиро жертвували кошти. Обід проходив у атмосфері миру і злагоди, великої подяки за можливість зібратися разом.

Учні школи звеселили присутніх своїм концертом. Звучали ліричні вірші подяки матері та пісні на ушавлення України. Милій серцю концерт дітей сподобався і місцевим, і гостям. Пам'ятне фото учнів з Владикою залишиться в альбомі школи. Підтримати гарний настрій, створений учнями, вийшли на сцену учасники українського ансамблю "Черемош". І полились знайомі пісні «Рідна мати моя», «Два кольори» та ін. Дехто в залі крізь пелену скупой сльози підспівував артистам.

Свято добігало до кінця. В історії нашої Церкви – ще одна сторінка з великої книги Життя.

Написали Наталія Романюк та Леся Ільїн. Фотографії Юрія Ніколюкіна

St. Sophia Seminary Fundraiser During the Annual St. Thomas Sunday Pilgrimage

During the annual St. Thomas Sunday pilgrimage to the Metropolia Center of the Ukrainian Orthodox Church of the USA in South Bound Brook, New Jersey, the seminarians of St. Sophia Ukrainian Orthodox Theological Seminary (also located on the grounds of the Metropolia Center) embarked on a fundraising effort in order to raise funds towards the recent, and needed, renovations of the Seminary.

The current full-time student body of the seminary - Subdeacon Ivan Chopko, Subdeacon Volodymyr Yavorvskyy, Seminarian Yurii Bobko, Seminarian Taras Kaluzhnyy, Seminarian Tadey Surak, and Seminarian Ihor Protsak - prepared for the fundraiser by making homemade chocolates. Sold during the weekend's event were homemade

chocolate crosses, chocolate spring flowers, chocolate covered pretzels and chocolate covered strawberries.

The fundraising efforts and sale of these chocolate goods were to help raise funds towards the cost of the recent renovations. The Seminary student body sold the chocolates in the Cultural Center on Saturday. It was a wonderful surprise and blessing that the chocolates were such a hit that they sold out in one day! Their booth at the Cultural Center included a photo display of current and graduated seminarians—their spiritual lives, life in the seminary, graduation and ordinations. Several of the Seminarians were at the table to interact with pilgrims and shoppers, discussing their experiences at the Seminary. Along with this, the

table also included a photo display of before and after pictures of the Seminary kitchen and pantry and the third floor living quarters. The kitchen was renovated during summer 2013 and the third floor was just worked on this past December 2014-January 2015, in anticipation of new students arriving from Ukraine.

The seminarians of St. Sophia Seminary are grateful for everyone's donations and support of the Seminary and their fundraiser during the St. Thomas Sunday Pilgrimage. Seminarian-Subdeacon Ivan Chopko personally thanks all who stopped by their table and purchased a chocolate (or two): "We thank everyone who was here and bought our chocolates. Thank you for your help and support. May God bless you all, and we will remember you in our prayers".

His Eminence Metropolitan Antony Visits Boston, MA

On Sunday, April 26, 2015, St. Andrew Ukrainian Orthodox Church of Boston was honored to have a visit from His Eminence Metropolitan Antony. The Metropolitan was greeted with flowers by the children of the parish, bread and salt by Parish Board President, Jane Yavarow and the holy cross by Fr. Roman Tarnavsky. With the intoning of "Christ is Risen" he began the Hierarchical Divine Liturgy. Responses were offered by the dedicated members of the parish choir. At the conclusion of the Liturgy, Metropolitan Antony invited everyone outside for a group photo.

It is the tradition at St. Andrew's to celebrate, Sviachene - the post-Paschal dinner - two weeks after Pascha together with members of Christ the King Ukrainian Catholic Church of Boston. Fr. Yaroslav Nalysyk and his parishioners joined St. Andrew's parish

to partake of a delicious meal prepared by the members of the church and coordinated by project manager, Iryna Warvariv-Priester.

After the meal, Metropolitan Antony served a Panahyda to mark the anniversary of the tragic events in Chernobyl 29 years ago. May their memory be eternal.

Before the conclusion of the dinner, the President of the Ukrainian American Heritage Foundation, Walter Boyko, and its Board of Directors, made a very generous gift to St. Andrew's. A plaque, noting this donation, was installed in the church hall and will be a reminder of their great kindness. Metropolitan Antony blessed the plaque and prayed for the good health of the members of the Foundation. Then His Eminence blessed the faithful with a heavy sprinkling of holy water and offered best wishes to all for many, many happy years!

Єпископ Даниїл відвідав місійну громаду Св. Тройці, міста Сіетл

Минулих вихідних, в суботу 25 та неділю 26 квітня, Його Преосвященство, Єпископ Даниїл виконуючи свій Архіпастирський обов'язок відвідав місійну громаду Св. Тройці, міста Сіетл, штат Вашингтон, яку від доручив в опіку отцю Андрію Матлак. Візит Архієрея завжди є радісною подією для громади. В цьому випадку радість була подвійною, як для громади так і для сім'ї отця Андрія: для отця Андрія та до-

бродійки Надії – тому, що сам Владика приїхав щоб Охрестити та Миропомазати їхню новонароджену донечку Єлисавету; для парафіян – тому, що вони мали можливість помолитися та поспілкуватися з Владикою на протязі двох днів і тому, що їхня громада поповнилася ще однією Православною Християнкою (Новохрещеною Єлисаветою). В суботу, під час Святих Таїнств Хрещення та Миропомазання, приємно було побачити церкву заповнену людьми, що свідчить про те, що для цієї громади церковне життя означає щось більше, ніж просто прийти до храму в неділю вранці на дві години. Новонароджена Єлисавета охрестилася в Христа і зодягнулася в одягу спасіння з смиренням та покорою не заплакавши навіть одного разу. Після Хрещення, в знак подяки за невтомну працю отця Андрія та його сім'ї на добро парафії, Сестрицтво Св. Анни зготувало святковий обід. На цю важливу подію в житті отця-настоятеля та його сім'ї також прибули його брати-священнослужителі о. Володимир Зінчишин з парафії св. Івана Хрестителя, міста Портленд, штат Орегон та о. Василь Пасакас з парафії Різдва Пресвятої Богородиці, міста Саут Плеїнфілд, Нью-Джерсі. Останній став хресним батьком для Єлисавети.

В неділю ранком, при вході до храму, вівтарні прислужники та хлопчики і дівчатка, яких зорганізувала пані Ірина Пилиповець, в національних

вишивках віршиками та квітами зустрічали Владика Даниїла. За ними, з короаєм надзвичайної краси та розміру, вітали Владика Голова Парафіяльної Управи Марія Гринів та Голова Сестрицтва Галина Микитюк. Останнім зустрічав Єпископа настоятель храму отець Андрій. У відповідь на таку зустріч Його Преосвященство привітав усіх, а особливо жінок, з Неділею Жон Мироносиць і закликав до спільної молитви. Під час Божественної Літургії Владика Даниїл у співслужінні з рукоположеними ним отцями Андрієм (Матлак) та Василем (Пасакас) молився не тільки за засновників парафії, усіх присутніх та їхніх родичів, а й за жертв землетрусу в Непалі, невинно вбитих християн в Сирії, Єгипті, Ємені, жертв війни на Сході України та жертв Чорнобильської катастрофи, яка сталася 29 років тому.

Темою проповіді Преосвященнішого Владика Даниїла була "відвага" та "сміливість", яку мали Жінки Мироносиці, Йосиф з Аремафеї, святі мученики та багато інших. У світі ніколи не було, не є і не буде легко. Тому, навіть для того, щоб прожити один день необхідна сміливість та відвага щоб сказати ТАК чи НІ. Тільки присутність Христа в нашому житті може зробити нас сміливими, як написано в псалмі 27:1 "Господь моя сила і спасіння моє. Кого мені боятись?"

Після Літургії усім людям було роздано оранжеві стрічки – всесвітній колір солідарності та свічки, які Владика попросив усіх запалити та разом перед іконою Чорнобильського Спасу, яку він привіз з собою, відслужити Заупокійне Богослужіння з нагоди 29 річниці Чорнобильської Ядерної катастрофи.

Занісши до Бога молитви за усіх і за все, Преосвященний Владика з отцями та усіма вірними перейшли з церкви до залу на святковий обід приготовлений умілими руками Сестрицтва Св. Анни.

A Joyous Return!

The Consecration of Saint Michael's in Woonsocket, Hierarchical Divine Liturgy, and the Ordination of Deacon Michael Abrahamson

Lamentations in to Alleluias

Fire. That's what we saw when the feast of St. Michael the Archangel arrived on November 21, 2012: fire. It destroyed the walls, floor, and ceiling of the servers' room, ate its way up into the rafters, dropped the chandelier, and worked its way through everything along the apex of the ceiling except for the icon of St. Michael. The icons written by the Ukrainian masters, Petro Cholody (Junior) and Mykhailo Osinchuk were heavily damaged; smoke and water had ruined our service books and Bibles; and everything from our vestments to the altar to the majority of the church furniture was destroyed or unrecoverable. Standing there after the smoke had cleared, seeing everything so blackened and caked with grime, stinking of chemicals and fire... it was heartbreaking.

This parish had lost its first building in a lawsuit, so this building, constructed during the war when labor and supplies were in short supply, was venerated with tremendous reverence. This tragedy could have torn us apart. It didn't. The insurance settlement process was long and arduous, full of uncertainty and rumors. That could have torn us apart. It didn't. We finally received a settlement; we wondered whether it would be enough to renovate, whether we should tear down the ruins and build something new, we wondered whether we should build somewhere else.... These options, loaded as they were with diverse opinions, could have torn us apart. They didn't. The long rebuilding process required many practical decisions, any one of which could have torn us apart. They didn't.

In fact, the whole process

brought all of us closer together. Let me give you two examples:

- For two years and several months, we worshipped in our hall, with the altar on a stage and all of us packed in like sardines. Our choir, used to wonderful acoustics and the comfort of a choir loft, made due with the back corner. Our people, used to the beautiful architecture, iconography, and pews of the church, made due with much less. And yet we didn't just endure our exile in the hall; we thrived. We loved being cheek to jowl as we praised our risen Lord, to make sacrifices for one another, and to welcome guests. It was a beautiful thing to be a part of.

- Our parish leaders sacrificed the most; the many, many, meetings and time spent trying to master new processes and make vital decisions; the temptations to pursue personal desires over unity, to manipulate

opinion rather than seek genuine conciliarity (sobornopravnist), and to give into blame, judgmentalism, and despair. And yet we didn't. We learned new spiritual disciplines and renewed our commitment to Christian (rather than worldly) leadership. It was a beautiful thing to be a part of.

The Eve of the Consecration and Ordination

We were finally able to start worshipping in the rebuilt church on Nativity. This past Saturday (4/25), we were able to consummate our return with the ancient service of the Consecration of the Altar and Church.

On the eve of this event, His Eminence, Metropolitan Antony and seminarians Ivan, Volodya, and Yuri braved the six and a half hour drive to Woonsocket. Vladyka Antony solemnly delivered the relics of the Martyr and Unmercenary Healer Panteleimon, into the church. He had seen first-hand the damage that the fire had done and was overwhelmed by the beauty and intimacy of the church. Amidst the wonder and joy of seeing the church rebuilt, there was confusion: he couldn't help but notice that something was missing. Our liturgical woodcarver, Fr. Onisie Morar (St. John's Romanian Orthodox Church, Woonsocket RI) had spent months reclaiming wood from our old pews to construct the altar table, spending sleepless night after sleepless night for weeks getting it ready, but the Metropolitan was here and the altar table was not!

After we finished chanting our prayers and hymns, Fr. Onisie arrived with a huge (but exhausted) smile on his face; the altar table was here and it was beautiful! We put it into place, marveled over its craftsmanship, and prepared it for the next day's service. We all went to bed anticipating the glorious day that was to come.

Fr. Onisie Morar, a dear friend of the parish, built and carved the new altar from wood re-salvaged from our old, damaged, pews.

Saturday morning arrived with all the beauty of springtime in New England. Vladyka Antony processed to the church as our choir, the long-time jewel of our parish, sang "From the Rising of the Sun." Betsy Abrahamson, our Jr UOL President, greeted him with flowers, and our parish president, Dan Bourgerly, greeted him with bread and salt and a report on the state of the parish: exhausted but overjoyed!

I greeted Vladyka Antony by describing how the parish had grown over the last few years, and

how we were, for the third time in four years, offering up one of our own for ordination. Vladyka Antony expressed his joy at witnessing this growth and being here to ordain Subdeacon Michael and consecrate the church. He blessed each of the concelebrating priests and deacons; Fr. Anthony, Fr. Steven Masliuk (St. Mary's parish in Bridgeport, CT and Dean of New England), Fr. Onisie, Fr. Roman Tarnavski (St. Andrew's parish, Boston), Fr. Myron Oryhon (St. Mary's parish in Allentown; a former pastor of St. Michael's), Fr. John Bacon (OCA, Retired), Fr. Vladimir Aleandro (Christ the Savior OCA parish in Southbury, CT), Fr. Mark Sherman (OCA, Retired), Fr. Andriy Pokotylo (St. Mary's parish in New Britain, CT), Fr. Kevin Kalish (New Martyrs ROCOR parish in Norwich, CT), Fr. David Kinghorn (St. Cuthbert's Western Rite ROCOR parish in Pawtucket, RI), Hierodeacon Vasyl (St. Michael's parish in Woonsocket, RI), and Dn. Paul Cherkas (St. Michael's parish in Woonsocket, RI).

After the bishop had been vested, all of the clergy and server-seminarians went into the altar, and the consecration service began. It was a majestic and moving service, full of beautiful prayers and sung psalms and hymns. The first major ritual action was the anointing of the altar with holy water, wine, and rose water.

Next was the procession, when the Metropolitan took the holy relics of St. Panteleimon from the table in front of the (temporary) iconostas and was joined by the clergy, choir, and people in a joyous celebratory parade around the church.

At the front doors, the choir went inside, the doors were closed, the relics were placed on a table before the doors, and a wonderful dialogue was carried out between the Metropolitan and the choir ("WHO IS THE KING OF GLORY!"), at the end of which Vladyka Antony blessed the doors with the relics and led us all back into the church as he took to relics into the altar for encasement within the altar table.

The relics were sealed in a small chest which was then itself sealed into the central column with wax mastic, a blend of beeswax (purified at the parish from prayer stubs), resins, incense, marble powder (chipped and scraped from the church exterior), and rose oil (brought back from the Holy Land pilgrimage). The top was then sealed to the columns and the entire altar table was anointed with wine, holy water, rose water, and Holy Chrism.

Once this was accomplished, the Metropolitan concluded the service by anointing and asperging the walls of the church.

We then transitioned into the Hierarchical Divine Liturgy. This was when the parish choir and deacons really shined; it was so beautiful!

During the Entrance with the Gospel, Metropolitan Antony surprised the entire parish (and me) by awarding me the gold cross for my pastoral efforts in guiding the parish through the grieving and rebuilding processes.

After the anaphora, Seminarians

Ivan and Volodya led Subdeacon Michael to the Holy Doors and handed him off to Heirodeacon Vasyly and Deacon Paul.

They took turns escorting him around the altar and for the Metropolitan's blessing. After three circuits, Vladyka Antony laid his hands on Sdn. Michael, prayed over him, and offered him guidance for his new ministry as all of us repeatedly sang "Lord have mercy."

Once he was ordained, the Metropolitan presented him with each of his vestments, a service book, and a liturgical fan with the proclamation (echoed by the clergy and the faithful) "AXIOS!"

The next major action was Communion. It is always so moving to see a full church and everyone coming forward to receive the deifying Gifts from the hands of their archpastor!

Next, Vladyka Antony offered wonderful heartfelt words that reflected on the tragedy of the fire, the joy of seeing the church

➤ *Continued on p. 40*

2015 St. Thomas Sunday-Provody:

Weekend Pilgrimage to South Bound Brook, NJ – Metropolia Center of the UOC of the USA

With the call to holiness and openness to the Lord's presence in our lives, His Grace Bishop Daniel, the ruling hierarch of the Western Eparchy and President of Consistory of the Ukrainian Orthodox Church of the USA, greeted thousands of pilgrims visiting the spiritual center of the Ukrainian Orthodox Church of the USA in South Bound Brook, NJ for the weekend of the annual St. Thomas Pilgrimage on a Sunday following the glorious and bright feast of our Lord's resurrection.

It was one of the most beautiful weekends we have seen for years in terms of weather that drew numerous visitors of Ukrainian Orthodox and Catholic faithful to the Metropolia Center of the Church. This year's event took place on 18-19 April and was inaugurated with the service of Divine Liturgy in St. Andrew Memorial Church on Saturday morning. During the Liturgy

commemorations were made for all those buried in St. Andrew Cemetery.

As every year the preparations for the annual pilgrimage began weeks ahead. As the early morning sunlight shed upon the center, the first pilgrims started to arrive in order to share the joy of Pascha with each other and the faithful of the Church buried at St. Andrew Ukrainian Orthodox Cemetery in South Bound Brook, NJ. Each pilgrim was welcomed to the Metropolia center by the members of the Ukrainian Orthodox League that for the past several years have served as a welcoming committee of the faithful to their spiritual center. The property management crew of the Metropolia Center, under the leadership of Mr. Petro Rudyy, made sure that visitors smoothly approached the parking facilities of the Metropolia Center and utilizing special bus shuttles were able to transition between St.

Andrew's Cemetery and the main offices of the Ukrainian Orthodox Church of the USA.

St. Andrew Ukrainian Orthodox Memorial Church was a place of quiet reflection and prayer this weekend. Besides the Liturgical services of each day of Pilgrimage, the doors of the Metropolia's main church remained opened for visitation, meditation and prayer.

St. Andrew Cemetery, which is located behind the Church, was a place of spiritual reunions for many visitors. Hundreds of people visited Holy Resurrection Mausoleum, wherein lies the crypt of His Holiness Patriarch Mstyslav.

The Ukrainian Cultural Center was once again bustling with activity. Numerous Church organizations presented displays about their ministry among the faithful of the Church and in Ukraine. In addition, dozens of vendors offered Ukrainian

folk art and other cultural, religious and historical item for sale.

The Ukrainian Orthodox Museum, located on the premises of the Church's spiritual headquarters, provided numerous visitors with the opportunity to come in contact their historical, spiritual and cultural roots. The curator of the Museum, Mrs. Natalia Honcharenko and the director of the Consistory Office of Archives and Historical Information Dr. Michael Andrec personally provided answers to numerous visitors that showed interest in the construction progress of the Museum.

All the points of interest of the Spiritual Center remained opened for the weekend so that the Ukrainian Orthodox faithful, along with the numerous visitors to the center, had an opportunity to partake in the day-to-day life of the National Headquarters of the UOC of the USA, known as a the "Ukrainian Jerusalem" not only here in the USA, but far beyond the borders of our country, including Ukraine.

In the late hours of Saturday afternoon, everyone had a chance to tour St. Sophia Ukrainian Orthodox Theological Seminary and later on joined the seminarians of the Church for a picnic at the Seminary, which was sponsored by the Seminary's UOL chapter. Visitors were treated to hot dogs and hamburgers grilled by the seminarians. Both Hierarchs - Metropolitan Antony and Bishop Daniel joined the picnic in order to learn about the culinary skills of the student body. The picnic concluded with Vespers served in the Three Hierarchs Seminary Chapel.

On Sunday morning the

hierarchs of the Ukrainian Orthodox Church of the USA welcomed to the Metropolia Center His Grace Bishop Saba of the North American Diocese of the Georgian Orthodox Church. This was the first formal liturgical archpastoral visit of Bishop Saba to the Metropolia of the UOC of the USA in order to share in prayer of peaceful solidarity with Ukrainian Orthodox Christians on behalf of the Georgian Orthodox community worldwide. Thus the Divine Liturgy was celebrated by three hierarchs: Metropolitan Antony, Bishop Daniel and Bishop Saba, assisted by many clergy of the church.

The bishops walked in procession with all the clergy and altar servers from the historical Fisher House to the Memorial Church while the ancient bells sounds "Greeting of the Metropolitan" filled the air throughout the neighborhood. Entering through the sacred doors of the Memorial Church, the children of St. Andrew's Ukrainian School (director Pani Halyna Martynec) welcomed the hierarchs with a traditional Ukrainian greeting, presenting their spiritual fathers with the bouquets of flowers. The elder/starosta of the local community of St. Andrew Memorial Church Pan Dmytro Kozluyk greeted Metropolitan Antony, Bishop Daniel, and especially Bishop Saba of the "friendly Georgian Orthodox community". Three ladies, representing Pokrova Ukrainian Orthodox Sisterhood of the Memorial Church (Pani-matka Lesia Siwko, Valentyna Rudyy and Anna Shewchenko) presented the bishops with the traditional bread and salt, laid on the beautifully embroidered and decorated Ukrainian towels.

Bowing to the spiritual fathers, the ladies, as mothers of the community, asked the bishops to pray for the youth of the Church, as the world challenges the very core of traditional family life and spirituality. Finally, the pastor of St. Andrew Memorial Church Very Rev. Fr. Yuriy Siwko presented the hierarchs with the altar cross. Responding to the numerous greetings, His Eminence Metropolitan Antony assured everyone in attendance of the sincere prayers of their bishops, exclaiming: "ХРИСТОС БОКРЕК! CHRIST IS RISEN!"

Following the chanting of the Gospel reading, with the blessing of His Eminence Metropolitan Antony, His Grace Bishop Daniel preached the sermon. The bishops walked out of the Royal Doors wearing an orange omophorion of archpastoral service, making reference to the call of so many Christian communities across the United States of America, to wear an orange ribbon on this Sunday - April 19, 2015 - in support and memory of the innocent Orthodox Christians throughout the Middle East that lost their lives, while beheaded or tortured to death by Islamic terrorists. The bishop also spoke of the innocent some 6000 Ukrainian men, women and children that lost their lives due to the barbaric behavior of politically motivated separatists in Eastern Ukraine and throughout the region where people continue to experience Russian aggression, - in whose honor as well the orange omophorion is being laid upon his shoulders. The bishop spoke of the scars on Christ and on the His Mystical Body - the Church. Vladyka reflected on the pious traditions of Ukrainian Orthodox Christians of visiting the

graves of their loved ones in order to share with them the news of the Resurrection of Christ. Bishop Daniel reflected also on the tragic events of Chernobyl Nuclear disaster that occurred almost 29 years ago. His Grace spoke of the various historical, political and Church related scars of modern day Ukraine and the United States of America and called upon the faithful gathered in the Church to be true witnesses of the Risen Lord in the world that is so thirsty for a word of love, hope and mercy.

The Divine Liturgy was a beautiful service in a literally packed St. Andrew Ukrainian Orthodox Memorial Church, prayerfully enhanced by the congregation's choir, under the leadership of Maestro Dr. Michael Andrec.

Following the Divine Liturgy at St. Andrew the First-called Memorial Church – built and dedicated as a memorial to the victims of 1932-1933 Famine in Ukraine – the hierarchs of the Church along with the concelebrating clergy and the Ukrainian-American Veterans of the United States Armed Forces, led a procession to the main Cross of St. Andrew Cemetery, where a Memorial service was served for the victims of the Stalin's man-made Famine that destroyed over 10 million lives, the victims of Chernobyl, those who served in the armed forces of both Ukraine and the USA and perished in all wars, and those who gave their lives for Christ in defense of His Church throughout history. The faithful stood by that Memorial Cross offering their prayers for the millions of children and adults who lost their lives in all these circumstances. However, the special prayer on the

first anniversary of the slaughter of Ukrainian students and activists on Kyiv's Maydan was offered in front of the Memorial Cross in total silence, as the names of over 100 victims were pronounced during the Memorial Litany.

The clergy and faithful then proceeded to Holy Resurrection Mausoleum where in the crypt of His Holiness, the first Patriarch of Kyiv and All Ukraine, Mstyslav I, a Memorial Service was offered for the Patriarch and spiritual father of millions of Ukrainian Orthodox faithful and all the hierarchs and clergy who have served the Ukrainian Orthodox Church of the USA and Diaspora. The pilgrims spent the rest of the day visiting the graves of their loved ones, friends, political leaders or spiritual fathers who repose in the cemetery.

As in the previous years, both days, Saturday and Sunday of the annual Pilgrimage were filled with the selling of traditional Ukrainian food and folk crafts like pysanky, original oil paintings, ceramics, jewelry, ecclesiastical vestments and vessels, music CD's and videos in the Cultural Center. Some of the Consistory Offices of Ministry and central organizations of the UOC of

the USA offered exhibits about their ministries in our communities: the Offices of Youth and Adult Ministry, Public Relations, Publications, the Ukrainian Orthodox League, St. Andrew Ukrainian Sunday School and St. Andrew Society, Ukrainian Historical and Educational Center, etc. A special presentation was offered in the Cultural Center on the historical path of Ukrainian Insurgent Army (UPA).

The main dining hall of St. Sophia Ukrainian Orthodox Theological Seminary was a site for the youth ice cream social hosted by the Consistory Office of Youth and Young Adult Ministry, and prepared by St. Demetrius UOL Chapter of Carteret, NJ. This was an opportunity for some 120 youths from all over the country to meet with each other and with the hierarchs of the Church.

This annual pilgrimage has seen many generations of Ukrainian immigrations visiting the Metropolia Center. The new wave of immigrants from Ukraine joined long time residents and the generations already born in the USA bringing a sense of the ongoing work of the Holy Spirit in the life of the Ukrainian Orthodox Church of the USA.

It is so moving to witness an older person telling a young child about the deceased members of their family and their background and roots while standing at the place of repose for their loved ones. It is moving to see that as the older generations pass on, the younger generations readily fulfilling their responsibility in carrying on family and national spiritual traditions.

We hope to see many more of our faithful in future years.

UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH OF THE U.S.A. HIGH SCHOOL MISSION TRIP

WOONSOCKET, RI

St. Michael's Ukrainian
Orthodox Church

AUGUST 1-8

Cost: \$525

Plus travel to Woonsocket

Applications Online: WWW.UOCYOUTH.ORG

Deadline for applications: June 1, 2015

Ages: 15-18

THE TEAM WILL BE:

Helping restore the church

Volunteering in local community outreach

Pilgrimage to Icon Museum

Ordination Anniversaries

May God grant to them many, happy and blessed years!

May / June

His Grace bishop DANIEL	Consecrated as bishop on May 10, 2008
His Grace bishop DANIEL	Ordained to Priesthood on May 12, 2001
V. Rev. Timothy Tomson	May 03, 1992
V. Rev. Wolodymyr Wronskij	May 06, 1990
Rev. Mark Swindle	May 07, 2011
V. Rev. John Haluszczyk	May 09, 1992
V. Rev. Wolodymyr Paszko	May 10, 1980
V. Rev. Michael Hontaruk	May 11, 2003
Protopresb. Alexis Limonczenko	May 17, 1955
V. Rev. Petro Levko	May 19, 1991
Protopresb. Myron Oryhon	May 20, 1979
V. Rev. Stephen Hutnick	May 20, 1984
V. Rev. Robert Holet	May 24, 1981
Rev. Theophan Mackey	May 29, 2014
V. Rev. Igor Krekhovetsky	May 31, 1994
V. Rev. Anthony Perkins	June 02, 2007
V. Rev. Benjamin Worlinsky	June 04, 1967
Rev. Ivan Synevskyy	June 05, 2010
Rev. Mark Phillips	June 15, 2002
V. Rev. Volodymyr Zinchyshyn	June 16, 1997
Protopresb. William Diakiw	June 17, 1956
Rev. Andrew Gall	June 26, 1988
V. Rev. Stephen Masliuk	June 29, 2002

► Continued from p. 35

not just whole but more intimate, and how good it was to consecrate the altar to the glory of God. He was moved to share the wonder of being in a place where heaven and earth meet, where the broken receive healing, where the Gospel would be shared for generations to come, and where the doors of salvation would be open to everyone. He thanked the choir, his concelebrants, and the people, and challenged everyone to make the Lenten Prayer of St. Ephraim a part of their daily prayer rule throughout the year.

Deacon Michael then thanked everyone, and especially his wife and family, for all their love and support.

After the service (and pictures), we reconvened at the banquet hall of Coachman's Lodge for more fellowship and family style chicken (a Rhode Island staple). At the end of the banquet, Janice Meschisen, Second Vice President of the UOL National Board, presented a wonderful letter of congratulations from Mickey Komichak, the UOL National Board President, and the

entire UOL National Board.

Fr. Anthony spoke on the parish's response to the tragedy of the fire as an icon of the Ukrainian Orthodox of conciliarity (sobornopravnist), with bishop, priest, parish leadership, and laity working cooperatively towards the glory of God. As a token of his thanks, he called the choir director, Donna Eichorn, the President of the UOL, Erika Namaka, the President of the Jr. UOL, Betsy Abraham, and all the members of the parish board forward and presented them with a unique gift in token of his appreciation for their many sacrifices: slate preserved from the damaged church with the image and tropar of St. Michael the Archangel engraved on them.

Metropolitan Antony again blessed the parish, noted its accomplishments, and challenged all of us to protect our children and youth (and ourselves) from the atomizing influence of the internet and ensure that the Church is the foundation of their life.

The event ended with hugs, tears of joy, and many iterations of "Many years" and "Christ is Risen".

By Fr. Anthony Perkins and Rdr. Nicholas Perkins

Holy Baptism... as of 5/15/2015

Baran, Anna baptized and chrismated on February 1, 2015 in St. Vladimir Cathedral,

Philadelphia, PA. Child of Ivan Baran and Tatiana Kredens. Sponsors: Yuriy Nykytiuk and Ludmyla Holod. Celebrated by Fr. Volodymyr Khanas.

Brodech, Anna Maria baptized and chrismated on February 12, 2015 in St. Michael Church, San Francisco, CA. Child of Volodymyr Brodech and Alla Shegelsky. Celebrated by Fr. Georgiy Tyapko.

Brown, Claire Bella baptized and chrismated on March 7, 2015 in St. John

the Baptist Church, Johnson City, NY. Child of Christopher Thomas Brown and Colleen Nicole Scannell. Sponsors: Michael Douglas Brown and Meghan Elizabeth Scannell. Celebrated by Fr. Ivan Synevskyy.

Candiotti, Francis James chrismated on April 8, 2015 in St. John the Baptist Church, Sharon, PA. Child of Francis A. Candiotti and Kathryn E. Roberts. Sponsors: Andrei Lashinsky and Monica O'Donnell. Celebrated by Fr. Andrew Gall.

Caranci, Cyle Benjamin chrismated on October 5, 2014 in St. Michael Church, Woonsocket, RI. Child of Maria Elena Caranci. Sponsors: Hierodn. Vasyl Janick and Cara Caranci. Celebrated by Fr. Anthony Perkins.

Charest, Sebastian Ivanovich baptized and chrismated on January 10, 2015 in Sts. Peter and Paul Church, Palos Park, IL. Child of Dn. John Charest and Laryssa Tschakowsky. Sponsors: V. Rev. Taras Naumenko and Matushka Laura Naumenko. Celebrated by Fr. Anthony Perkins and Fr. Vasyl Sendeha.

Cherkasov, Kiril baptized and chrismated on October 1, 2014 in St. George Church, Yardville, NJ. Child of Alexey Cherkasov and Maryna Misevich. Sponsors: Yuriy Goroshko and Natallia Karpovich. Celebrated by Fr. Peter Levko.

Cherkasov, Katerina baptized and chrismated on October 1, 2014 in St. George Church, Yardville, NJ. Child of Alexey Cherkasov and Maryna Misevich. Sponsors: Volodia Zeidel and Olga Rozina. Celebrated by Fr. Peter Levko.

Derevianska, Jasmine Andriana baptized and chrismated on May 18, 2013 in St. Volodymyr Cathedral, New York, NY. Child of Ihor Derevianskyi and Iryna Tsurkan. Sponsors: Vitali Bynda and Galina Padilla. Celebrated by Fr. Volodymyr Muzychka.

Derevianskyi, Leo baptized and chrismated on May 18, 2013 in St. Volodymyr Cathedral, New York, NY. Child of Ihor Derevianskyi and Iryna Tsurkan. Sponsors: Vitali Bynda and Galina Padilla. Celebrated by Fr. Volodymyr Muzychka.

Dutchak, Alexander baptized and chrismated on April 19, 2015 in St. Andrew Church, Los Angeles, CA. Child of Oksana Dutchak. Sponsors: Petro Dutchak, Sarkis Akilyah and Lidia Snicarenko, Anna Fabian. Celebrated by Fr. Vasyl Shtelen.

Graham, Mila Lynn baptized and chrismated on May 9, 2015 in St. John the Baptist Church, Johnson City, NY. Child of Daniel Graham and Jaclyn Onysko. Sponsors: Christopher William Walter Onysko and Megan Anne Onysko. Celebrated by Fr. Ivan Synevsky.

Havrachynskyy, Anna Victoria baptized and chrismated on January 25, 2015 in St. Panteleimon Church, Brooklyn, NY. Child of Taras Havrachynskyy and Olga Salyak. Sponsors: Gennadiy Bortnikov and Anna Omelyanyuk. Celebrated by Fr. Mykola Fylyk.

Henry, Damon Christopher chrismated on April 5, 2015 in St. Michael Church, Woonsocket, RI. Child of Damon McKinley Henry and Kimberly Sue Caudill. Sponsor: Hierodn. Vasyl Janick. Celebrated by Fr. Anthony Perkins.

Hreczuck, Carolyn Margaret chrismated on April 24, 2015 in St. Michael Church,

Woonsocket, RI. Child of Joe MacConner and Joan Meacham Conner. Sponsor: Donna Eichorn. Celebrated by Fr. Anthony Perkins.

Huber, Cecilia Elise baptized and chrismated on May 3, 2003 in Sts. Peter and Paul Church, Palos Park, IL. Child of Mark Huber and Gina Gbur. Sponsors: Gregory Gbur and Jody Lang. Celebrated by Fr. Taras Naumenko.

Huber, Cassandra Anne baptized and chrismated on October 2, 2004 in Sts. Peter and Paul Church, Palos Park, IL. Child of Mark Huber and Gina Gbur. Sponsors: Joseph Palello and Joanne Nelson. Celebrated by Fr. Taras Naumenko.

Jemetz, Zachary A. baptized and chrismated on August 12, 2012 in St. Luke Church, Warners, NY. Child of Bohdan Jemetz and Juliana Almeida. Sponsors: Alexander Jemetz and Deanna St.Denis. Celebrated by Fr. Borislav Kroner.

Kally, Aneecia Elena baptized and chrismated on April 25, 2015 in St. Panteleimon Church, Brooklyn, NY. Child of Charles Kally and Valeriya Bokova. Sponsors: Kubrat Hristoff, Emmanouil Pantelidis and Penny Hristoff, Yvette Khalil. Celebrated by Fr. Mykola Fylyk.

Khrypun, Sofiya baptized and chrismated on December 27, 2014 in St. Katherine Church, Arden Hills, MN. Child of Roman Khrypun and Olga Vorobyov. Sponsors: Vitaliy Kryvda and Anna Khrystych. Celebrated by Fr. Peter Siwko.

Lane, Jayden Tillie baptized and chrismated on October 12, 2014 in Sts. Peter and Paul Church, Lyndora, PA. Child of Jason Robert Lane and Leila Cross. Sponsor: Dorothy Pakutz. Celebrated by Fr. Paisius McGrath.

Le, Mackevzie Von baptized and chrismated on March 28, 2015 in St. Andrew Church, Los Angeles, CA. Child of Elway Le and Tatiana Bockorova. Sponsors: Tony Le and Linda Le. Celebrated by Fr. Vasyl Shtelen.

Le, Makayla Tuy baptized and chrismated on March 28, 2015 in St. Andrew Church, Los Angeles, CA. Child of Elway Le and Tatiana Bockorova. Sponsors: Tony Le and Linda Le. Celebrated by Fr. Vasyl Shtelen.

Lucechko, Edward Peter Marian baptized and chrismated on August 17, 2014 in St. Volodymyr Cathedral, Chicago, IL. Child of Marian Lucechko and Anna V. Bibik. Sponsors: Alexei Bibik and Maria Blyznyuk. Celebrated by Fr. Ivan Lymar.

Lyesnychaya, Nicole baptized and chrismated on April 25, 2015 in St. Panteleimon Church, Brooklyn, NY. Child of Denys Lyesnychyy and Angelina Moskvitina. Sponsors: Yaroslav Holovanyi and Viktoria Holovanyi. Celebrated by Fr. Mykola Fylyk.

Martynovych, Daniel baptized and chrismated on February 21, 2015 in Holy

Trinity Mission Church, Seattle, WA. Child of Volodymyr Martynovych and Malvina Dunai. Sponsors: Ihor Burtak and Ecaterina Griceanii. Celebrated by Fr. Andriy Matlak.

Mason, Davina DonnaLee baptized and chrismated on March 23, 2014 in Sts. Peter and Paul Church, Lyndora, PA. Child of Douglas Mason II and Colson Robinson. Sponsors: Casey McGraw and Lelah Geibel. Celebrated by Fr. Paisius McGrath.

Neuhart, Mia chrismated on March 7, 2015 in St. Vladimir Church, Pittsburgh, PA. Child of David Neuhart and Julia Skoriya. Sponsors: Don Nebel and Lauren Norman. Celebrated by Fr. John Haluszczak.

Pukhalska, Kateryna baptized and chrismated on March 21, 2015 in St. Panteleimon Church, Brooklyn, NY. Child of Dmitro Pukhalskiy and Iryna Odnoyuvnova. Sponsors: Andriy Melnyk and Nelya Yukhta. Celebrated by Fr. Mykola Fylyk.

Sell, Natalie Rose baptized and chrismated on April 18, 2015 in St. John the Baptist Church, Dixonville, PA. Child of Brian John Sell and Stephanie Shimmel. Sponsors: Nick Shimmel and Gretchen Mary Sell. Celebrated by Fr. George Hnatko.

Sereda, Ashley Nicole baptized and chrismated on March 22, 2015 in St. Vladimir Cathedral, Parma, OH. Child of Stephen Gregory Sereda and Desiree Rose King. Sponsors: Nicholas Victor Tatoczenko and Alana Nicole Sereda. Celebrated by Fr. Michael Hontaruk.

Smulkstys, Alexander baptized and chrismated on April 18, 2015 in Sts. Peter and Paul Church, Palos Park, IL. Child of Paulius Smulkstys and Lesya Netetska. Sponsor: Iuliia Netetska. Celebrated by Fr. Vasyl Sendeha.

Thomsen, Johan Eric baptized and chrismated on March 29, 2015 in St. Mary's Protection Church, Bridgeport, CT. Child of Gregory Thomsen and Amy Marie Sabas. Sponsors: Joseph Anthony Sabas and Molly Ann Sabas. Celebrated by Fr. Stephen Masliuk.

Westgate, Thomas John chrismated on January 19, 2015 in St. Michael Church, Woonsocket, RI. Child of Thomas Michael Westgate and Lisa Anne DiMarco. Sponsor: Subdn Michael Abrahamson. Celebrated by Fr. Anthony Perkins.

Wojciechowski, Chelsea Shaffer chrismated on January 19, 2015 in St. Michael Church, Woonsocket, RI. Child of Mark Allen Shafer and Kathleen Elizabeth McIntire. Sponsor: Pani Matka Tina Marie Perkins. Celebrated by Fr. Anthony Perkins.

Zachary, Sofia Maria baptized and chrismated on February 14, 2015 in St. Constantine and Helen Greek Orthodox Cathedral, Richmond, VA. Child of Dn. Nicholas Zachary and Julia Medjanik. Sponsors: Taras Medjanik and Irina Losev. Celebrated by His Grace Bishop Daniel.

Zemba, Veronica Oksana baptized and chrismated on February 21, 2015 in St. George Church, Yardville, NJ. Child of Mykola Zemba and Iryna Moskalyk. Sponsors: Serhiy Bydyk, Iryna Kapusnyak and Oleksandr Mlodikov, Olga Grysyk. Celebrated by Fr. Peter Levko.

Holy Matrimony... as of 5/08/2015

Andrej Michael Bula and **Julie Ann Schuck** in St. George Parish, Yardville, NJ on July 13, 2013, witnessed by David Shadie and Debra Shadie. Celebrant: Fr. Peter Levko.

Ihor Derevianskyi and **Iryna Tsurkan** in St. Volodymyr Cathedral, New York, NY on May 11, 2013, witnessed by Oleksandra Okhrym. Celebrant: Fr. Volodymyr Muzychka.

Raymond George and **Mariya Kozak** in St. George Parish, Yardville, NJ on February 17, 2015, witnessed by Oleg Slobodian and Maria Levko. Celebrant: Fr. Peter Levko.

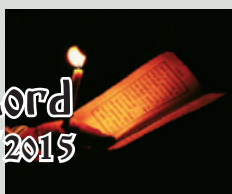
Volodymyr Lototsky and **Nataliia Kondratiuk** in Holy Trinity Mission Parish, Seattle, WA on November 8, 2014, witnessed by Adam Semkiv and Lada Zaynchkovska. Celebrant: Fr. Andriy Matlak.

Denys Lyesnychy and **Angelina Moskvitina** in St. Panteleimon Parish, Brooklyn, NY on June 3, 2010, witnessed by Oleksandr Sabov. Celebrant: Fr. Mykola Fylyk.

Ronald William Smolen and **Iryna Ustyanovska** in St. Vladimir Cathedral, Parma, OH on April 18, 2015, witnessed by Michael J. Smolen and Nadya Percic. Celebrant: Fr. John Nakonachny.

Aleks Vlasyuk and **Tatyana Miroshnichenko** in St. George Parish, Yardville, NJ on February 9, 2014, witnessed by Yuriy Slyusarchuk and Alla Pits. Celebrant: Fr. Peter Levko.

Asleep in the Lord as of 5/13/2015

Anikienko, Nadia of Brooklyn, OH on April 10, 2015 at the age of 92 years, officiating clergy Fr. John Nakonachny and Fr. Michael Hontaruk of St. Vladimir Parish, Parma, OH.

Bazar, Anna of Georgetown, SC on March 19, 2015 at the age of 92 years, officiating clergy Fr. Vasyl Dovgan of St. Nicholas Parish, Troy, NY.

Borachuk, Roman B. of Westmont, IL on January 26, 2015 at the age of 55 years, officiating clergy Fr. Vasyl Sendeha of Sts. Peter and Paul Parish, Palos Park, IL.

Boychuk, Anatol W. of Yarmouthport, MA on December 5, 2014 at the age of 86 years, officiating clergy Fr. Roman Tarnavsky of St. Andrew Parish, Boston, MA.

Brechbill, Helen W. of Harrah, OK on February 21, 2015 at the age of 98 years, officiating clergy Archimandrite Raphael (Moore) of St. Mary Dormition Parish, Jones, OK.

Cap, Joseph of Lilian, AL on January 12, 2015 at the age of 82 years, officiating clergy Fr. Andrii Pokotylo of St. Mary Parish, New Britain, CT.

Charyna, Joseph of Needham, MA on June 8, 2014 at the age of 100 years, officiating clergy Fr. Roman Tarnavsky of St. Andrew Parish, Boston, MA.

Chrjapin, Stella of Vermilion, OH on April 6, 2015 at the age of 89 years, officiating clergy Fr. Ivan Semko of St. Mary Parish, Herkimer, NY.

Einhorn, Olga T. of Newark, DE on April 13, 2015 at the age of 93 years, officiating clergy Fr. Stephen Hutnick of Sts. Peter and Paul Parish, Wilmington, DE.

Gotman, Kateryna of Herkimer, NY on February 25, 2015 at the age of 91 years, officiating clergy Rev. Michael Bundz and Fr. Ivan Semko of St. Mary Protectress Parish, Herkimer, NY.

Hentka, Anne L. of North Ridgeville, OH on March 3, 2015 at the age of 96 years, officiating clergy Fr. John Nakonachny and Fr. Michael Hontaruk of St. Vladimir Parish, Parma, OH.

Hnojewa, Maria of Minneapolis, MN on April 17, 2015 at the age of 92 years, officiating clergy Fr. Evhen Kumka of St. Michael and St. George Parish, Minneapolis, MN.

Holupka, Michael of Greensburg, PA on March 20, 2015 at the age of 92 years, officiating clergy Fr. Robert Popichak of Holy Ghost Parish, Slickville, PA.

Hreczuck, Gloria J. Nanof of Blackstone, MA on April 23, 2015 at the age of 75 years, officiating clergy Fr. Anthony Perkins of St. Michael Parish, Woonsocket, RI.

Hushcha, Alexander of Mendota Hts., MN on March 3, 2015 at the age of 85 years, officiating clergy Fr. Peter Siwko of St. Katherine Parish, Arden Hills, MN.

Kapusta, Mary of Elwood, IL on February 2, 2015 at the age of 86 years, officiating clergy Fr. Vasyl Sendeha of Sts. Peter and Paul Parish, Palos Park, IL.

Kociuruba, Katharina of Canton, OH on February 11, 2015 at the age of 83 years, officiating clergy Fr. Michael Hontaruk of St. Vladimir Parish, Parma, OH.

Kudanovych, V. Rev. Michael of Minneapolis, MN on February 28, 2015 at

the age of 97 years, officiating clergy His Grace Bishop Daniel, Fr. Petro Siwko and Fr. Evhen Kumka of St. Michael & St. George Parish, Minneapolis, MN.

Kuzemka, Gloria L. of New Lenox, IL on February 16, 2015 at the age of 79 years, officiating clergy Fr. Vasyl Sendeha of Sts. Peter and Paul Parish, Palos Park, IL.

Lazeration, Nicholas of Creekside, PA on February 24, 2015 at the age of 51 years, officiating clergy Fr. George Hnatko of St. John the Baptist Parish, Dixonville, PA.

Manek, Mary Lucas of Hanover, IN on April 2, 2015 at the age of 98 years, officiating clergy Archimandrite Raphael (Moore) of St. Mary Dormition Parish, Jones, OK.

Morhun, Konstantin of St. Paul, MN on December 9, 2014 at the age of 90 years, officiating clergy Fr. Peter Siwko of St. Katherine Parish, Arden Hills, MN.

Novak, Rose K. of Brookfield, OH on March 20, 2015 at the age of 100 years, officiating clergy Fr. Andrew Gall of St. John the Baptist Parish, Sharon, PA.

Oliynyk, Myroslav of Newton, MA on October 31, 2013 at the age of 55 years, officiating clergy Fr. Roman Tarnavsky of St. Andrew Parish, Boston, MA.

Opanashuk, Andrej of Elma, NY on April 8, 2015 at the age of 82 years, officiating clergy Fr. Yuriy Kasyanov of Holy Trinity Parish, Cheektowaga, NY.

Perun, Oleksiy of Sharon, MA on July 3, 2014 at the age of 83 years, officiating clergy Fr. Roman Tarnavsky of St. Andrew Parish, Boston, MA.

Prucknicki, Marie M. of Lynnfield, MA on February 26, 2014 at the age of 96 years, officiating clergy Fr. Roman Tarnavsky of St. Andrew Parish, Boston, MA.

Rizzo, Anne Mazur of Beaver Falls, PA on March 21, 2015 at the age of 96 years, officiating clergy Fr. Michael Kochis of St. Vladimir Parish, Ambridge, PA.

Segan, John of Allentown, PA on March 24, 2015 at the age of 96 years, officiating clergy Fr. Myron Oryhon of Protection of the Holy Theotokos Parish, Allentown, PA.

Smeretskiy, Lyubomir of Portland, OR on January 9, 2015, at the age of 54 years, officiating clergy Fr. Volodymyr Zinchyshyn of St. John the Baptist Parish, Portland, OR.

Stefanyuk, Vasyl of Vancouver, WA on November 27, 2014 at the age of 50 years, officiating clergy Fr. Volodymyr Zinchyshyn of St. John the Baptist Parish, Portland, OR.

Wolsko, Helen of Glenwood, IL on March 8, 2015 at the age of 101 years, officiating clergy Fr. Vasyl Sendeha of Sts. Peter and Paul Parish, Palos Park, IL.

Yesolivich, Helen of Creekside, PA on January 11, 2015 at the age of 89 years, officiating clergy Fr. George Hnatko of St. John the Baptist Parish, Dixonville, PA.

Мау - Травень

15th 1972 -	PROTOPRIEST VASYL KUSHIL
16th 1976 -	PROTOPRESBYTER ANDREW DWORAKIWSKYJ
16th 1977 -	PROTOPRESBYTER PAUL DARMOC
10th 1978 -	PROTOPRESBYTER PAVLO FALCO
21st 1981 -	DEACON PAVLO PUSHKARENKO
9th 1984 -	PROTOPRESBYTER VITALYJ KOWALENKO
13th 1985 -	PROTOPRESBYTER FEDIR BILECKY
11th 1991 -	MITRED PROTOPRIEST MYKOLA HALETA
30th 1991 -	PROTOPRIEST EVHEN NARUSHEVYCH
14th 1995 -	PROTOPRIEST DMYTRO SENETA
14th 2004 -	PROTOPRIEST DMYTRO MAMCHUR

Please remember in your prayers...

Просимо згадати у Ваших молитвах...

June - Червень

21st 1948 -	PRIEST JOHN SENCHUK
21st 1955 -	PRIEST JOHN PALEY
23rd 1973 -	PROTOPRESBYTER VOLODYMYR KLODNYTSKY
30th 1975 -	PROTOPRESBYTER PAWLO SZPIRUK
24th 1976 -	PROTOPRIEST EVHEN NOVITSKY
20th 1977 -	PROTOPRIEST WASYL BULAVKA
23rd 1981 -	PRIEST EUGENE KRYWOLAP
3rd 1982 -	PROTOPRESBYTER PETER MAJEVSKY
19th 1982 -	PRIEST ANDREW ILINSKY
21st 1987 -	PROTOPRESBYTER FRANK LAWRYK
29th 1990 -	PROTOPRESBYTER IVAN TKACZUK
30th 1995 -	PROTOPRIEST JOHN KULISH
4th 1996 -	PROTOPRIEST JOHN KULCHYCKY
20th 1997 -	PROTOPRESBYTER STEPHEN HANKAVICH
6th 2000 -	PRIEST WOLODYMYR CHUHAIJ
22nd 2000 -	PROTOPRESBYTER STEPHEN HALLICK-HOLUTIAK
9th 2001 -	PROTOPRIEST IHOR MIROSHCHENKO
18th 2003 -	PROTOPRESBYTER BOHDAN ZELECHIVSKY
6th 2010 -	PROTOPRESBYTER FRANK ESTOCIN
13th 2013 -	PRIEST VLADIMIR IVANOV
23rd 2014 -	PROTOPRIEST WSEWOLOD SHEMETYLO

**Вічна пам'ять!
Memory
Eternal!!**

Orthodox Christian Bible Studies provides free multimedia resources that are formed - and informed - by the Holy Tradition of the Orthodox Church.

With our Bible studies you can plunge into a book of the New Testament, looking at the biblical text and its historical background, and learning how the biblical truths you learn can transform your life.

www.uocofusa.org — www.orthodoxyouth.org

UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH CAMPING PROGRAMS 2015

Applications and information available at
WWW.UOCYOUTH.ORG UOCYOUTH@AOL.COM
 412-977-2010

Early Bird Registration Deadline
 May 15, 2015 (TC and DCSC) - June 1, 2015 (MMDM)

Diocesan Church School
 June 21-July 3
 Youth ages: 9-13
 Staff ages: 16+

St. Joachim & St. Anna
 Workshop
 July 5

Teenage Conference
 July 5-18
 Teenagers: 13-18
 Staff ages: 20+

Mommy & Me/Daddy & Me
 July 27-31
 Children ages 4-8 + parent
 Staff ages: 14+

UOCYOUTH.ORG

412-977-2010

UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH SUMMER CAMP STAFF

- 18 years of Age (as of June 2015)
- An individual who enjoys working with youth and encouraging them in our Faith
  - Able to dedicate a week or more to the UOC Camping Programs
  - Looking for Summer employment
  - A dependable individual with good character
  - Willing to become a positive influence in the lives of our youth and share your gifts and talents
  - Ready to take an active role in our Faith
  - Able to work well with others in a close environment, knowing when to lead and when to follow
  - Ready to have the best time of your life
  - Ready to love those around you unconditionally

- Paid and volunteer positions available
- Multiple position options such as cabin counselors, medical staff and program staff
- Campers range in age from 9-18 years
- Applications and information available online
- Application deadline June 1

Join us this Summer!

UOCYOUTH.ORG

412-977-2010

*Confidentiality,
professionalism,
ultimate value and service.*

Self Reliance New York Federal Credit Union

*A full service financial institution serving
the Ukrainian American community since 1951.*

MAIN OFFICE:

108 Second Avenue New York NY 10003-8392 Tel: 212.473.7310 Fax: 212.473.3251
E-mail: INFO@SELFRELIANCENY.ORG

Conveniently located branches:

KERHONKSON :

6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845.626.2938 Fax: 845.626.8636

UNIONDALE:

226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516.565.2393 Fax: 516.565.2097

ASTORIA:

32-01 31st Ave Astoria, NY 11106 Tel: 718.626.0506 Fax: 718.626.0458

LINDENHURST:

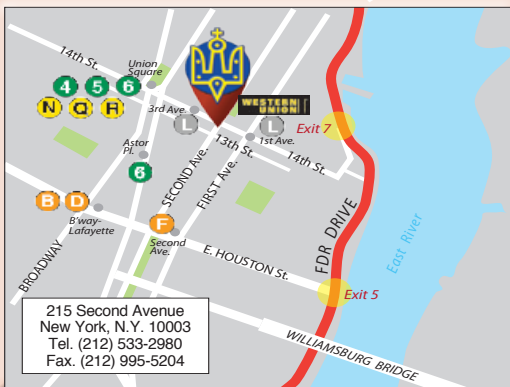
225 N. 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631.867.5990 Fax: 631.867.5989

www.selfreliancenyc.org

Outside NYC call toll free: 1-888-735-3735

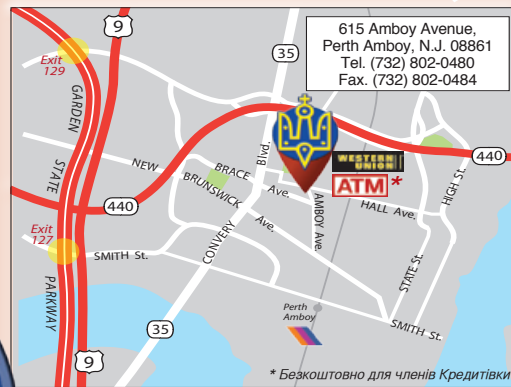
MAIN OFFICE - NEW YORK, N.Y.

**УКРАЇНСЬКА
НАЦІОНАЛЬНА
ФЕДЕРАЛЬНА
КРЕДИТОВА
СПІЛКА**

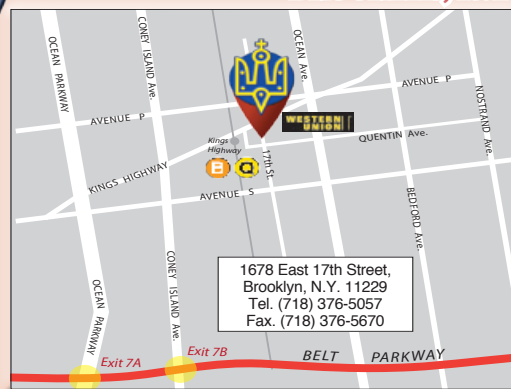
BRANCH OFFICE - PERTH AMBOY, N.J.

**BRANCH OFFICE -
SOUTH BOUND BROOK, N.J.**

**BRANCH OFFICE -
BROOKLYN, N.Y.**

ГОДИНИ ПРАЦІ

New York, N.Y.

Monday closed
Tuesday 9:00-4:00
Wednesday 9:00-4:00
Thursday 9:00-4:00
Friday 9:00-7:00
Saturday 9:00-2:00
Sunday closed

Perth Amboy, N.J.

Monday closed
Tuesday 9:00-4:00
Wednesday 9:00-4:00
Thursday 9:00-4:00
Friday 9:00-8:00
Saturday 9:00-2:00
Sunday closed

S. Bound Brook, N.J.

Monday closed
Tuesday 9:00-4:00
Wednesday 9:00-4:00
Thursday 9:00-4:00
Friday 9:00-7:00
Saturday 9:00-2:00
Sunday closed

Brooklyn, N.Y.

Monday closed
Tuesday 9:00-4:00
Wednesday 9:00-7:00
Thursday 9:00-4:00
Friday 9:00-7:00
Saturday 9:00-2:00
Sunday closed

Call us toll free: **(866) 859-5848**

www.UkrNatFCU.org

PETER JAREMA FUNERAL HOME, INC.

A Family Concern Serving All Communities

**DANIEL BUZZETTA
MANAGING DIRECTOR**

JAREMAFUNERALHOME.COM
JAREMAFH@GMAIL.COM

129 E. 7TH STREET
NEW YORK, NY 10009

PHONE: 212-674-2568
FAX: 212-388-0428

Можемо допомогти родинам по-українськи.

GREENBROOK MEMORIALS
MONUMENTS - MARKERS - & BRONZE PLAQUES
Cemetery Lettering & Cleaning

Hours: Open Daily: 9 AM to 6 PM
Saturdays 9:00-5:00PM & Sundays 10:00-4:00PM

103 BOUND BROOK ROAD
(Old Highway 28)
MIDDLESEX, N.J. 08846

GREG PINHO, PROP.
Phone # (732) 968-2543
Fax # (732) 968-1527
EMAIL GPINHO1@VERIZON.NET

- Professional Help
- Consultations for those with low income
- Affordable prices
- Prepayment programs
- Making and Installing Gravestones
- Serving All Regions of New York and New Jersey
- 24 Hour Support

1283 Coney Island Ave.,
Brooklyn, NY 11230 (btw Ave I and J)
718.421.4242

530 Narrows Road South
Staten Island, NY 10304
718.421.4292

UOW is now open for advertisements

If you would like to place an ad in Ukrainian Orthodox Word please visit our website uocofusa.org/uow.html

There you will be able to choose the size of an ad and pay for it.

Please send your advertisements to fr.i.synevskyy@uocusa.net

Available sizes are: Full Page, Half Page, 1/4 Page and 1/8 page.

САМОПОМІЧ (Н.Дж.) Федеральна Кредитова Спілка

GOD BLESS UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH!

Principal Office
851 Allwood Rd.
Clifton, NJ 07012
(973) 471-0700

Botany Village Branch
237 Dayton Ave.
Clifton, NJ 07011
(973) 772-0620

Toll Free: 1-888-BANK UKE
www.bankuke.com

*Це найкраще місце
для збереження
ваших ощадностей!*

Інтернет: www.sumafcu.org

125 Corporate Blvd., Yonkers, NY 10701-6841 • TEL: 914-220-4900 • FAX: 914-220-4090

**Дирекція Кредитівки СУМА
вітає Українську
Православну Церкву
Америци та бажає всім
прихожанам міцного
здоров'я, благополуччя та
душевної радості. Молімо
Бога, щоб нам усім
українцям єдність подав.**

Branch Offices:

301 PALISADE AVENUE, YONKERS, NY 10703-2999 • TEL: (914) 220-4900 • FAX: (914) 965-1936
16 TWIN AVENUE, SPRING VALLEY, NY 10977 • TEL: (845) 356-0087 • FAX: (845) 356-5335
39 CLOVELLY ROAD, STAMFORD, CT 06902 • TEL: (203) 969-0498 • FAX: (203) 316-8246
555 GEORGE STREET, NEW HAVEN, CT 06511 • TEL: (203) 785-8805 • FAX: (203) 785-8677

NCUA

Hollander Monuments

2558 East 17th Street (Between Y and Z)
Brooklyn, NY 11235 (718) 615-1007

WWW.AHMINFO.COM

FAMILYSTONE

SINGLE STONE

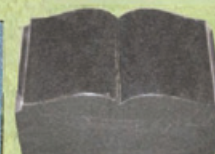
**MONUMENTS
FOR ALL
CEMETERIES**

MARKER

MARKER

FOOTSTONE

TOP QUALITY GRANITE

Українське Православне Слово
Ukrainian Orthodox Word

P. O. Box 495
South Bound Brook, NJ 08880

UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH OF THE USA
OFFICE OF PUBLIC RELATIONS

CALENDAR OF EVENTS

Get involved in the life of your Church!

The success of all Church sponsored events depends upon your participation!

Diocesan Church School Camp

21 June - 3 July, 2015

Youth ages: 9-13

Staff ages: 16+

High School Mission Trip

1-8 August, 2015

Woonsocket, RI

St. Joachim & St. Anna Workshop

5 July, 2015

Emlenton, PA

ASC Family Fest!

4-7 September, 2015

Emlenton, PA

Teenage Conference

5-18 July, 2015

Teenagers: 13-18

Staff ages: 20+

Holodomor Memorial Dedication

Відкриття пам'ятника жертвам

Голодомору

7-8 November, 2015

Washington, DC